

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 104.K.701.309/2021/15.

Az I. rendű felperes: Mediarey Hungary Services Zrt. (1065 Budapest, Hajós utca 23. I/10.) **Az**

I. rendű felperes képviselője: [...]

A II. rendű felperes: [...]

A III. rendű felperes: [...]

A IV. rendű felperes: [...]

A II-IV. rendű felperések képviselője: [...]

Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság
(1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.)

Az alperes képviselője: Dudás Hargita Zavodnyik Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: dr. Dudás Gábor; 1036 Budapest, Lajos utca 66.)

A per tárgya: adatvédelmi ügyben hozott NAIH/2020/1154/9. számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

Í T É L E T :

A bíróság a kereseteket elutasítja.

Kötelezi a bíróság az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 210 000 (kétszázötvenezer) forint perköltséget.

Egyetemlegesen kötelezi a bíróság a II., III. és IV. rendű felperéseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 157 500 (százötvenhétezer-ötszáz) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A közigazgatási jogvita alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű felperes a Forbes 2019. szeptemberében megjelent, legnagyobb családi vállalkozásokat tartalmazó kiadványa nyomtatott és online változatának (a továbbiakban: Adatkezelés1), valamint a Forbes 2019. decemberében megjelent – 2020. januári keltezésű –, 50 leggazdagabb magyart tartalmazó kiadványa nyomtatott és online változatának (a továbbiakban: Adatkezelés2) kiadásához a II-IV. rendű felperések, valamint további egy fő, a perben nem álló, de az alperes eljárásában a II-IV. rendű felperesekkel együtt jogot érvényesítő

104.K.701.309/2021/15.

közeli hozzátartozójuk vonatkozásában a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendelete (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) 4. cikk 2. pontja szerinti adatkezelést végzett.

- [2] Az I. rendű felperes az adatkezelésekről a sajtótermékek megjelenése előtt részleges tájékoztatást nyújtott a II-IV. rendű felperesek részére, amelyekben az Adatkezelés1, valamint az Adatkezelés2 kapcsán előzetesen közölte, hogy a II-IV. rendű felperesek szerepelni fognak a sajtótermékekben, továbbá visszajelzést kért tőlük a mellékelt módszertan és számítások szerint elvégzett vagyonebecslés pontosságáról. A II-IV. rendű felperesek álláspontjának megismerését követően válaszaiban kifejtette – a jogszabályoknak megfelelő teljes körű érdekmérlegelésnek, valamint érintetti tájékoztatásnak nem tekinthető – jogi álláspontját.
- [3] A levélváltásokat követően az I. rendű felperes az Adatkezelés1 esetében – többek között – a II-IV. rendű felperesek családnevét ([...]), az érdekeltségükben álló vállalkozás nevét, becsült értékét, az alapítás évét, az érintett generációk számát, a vállalkozás legutóbbi beruházásának és az ahhoz nyújtott állami támogatásnak az értékét közölte, valamint utalt a vállalkozás reklámkampányára. Az Adatkezelés2 esetében a II. rendű felperes nevét ([...]), életkorát, vagyonának becsült értékét és forrását közölte, továbbá utalt a vállalkozás legutóbbi beruházására, az ahhoz nyújtott állami támogatás összegére és a vállalkozásnak a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) Növekedési Kötvényprogramjában történő részvételére, várható kötvénykibocsátására.
- [4] Figyelemmel arra, hogy személyes adataik kezelése elleni tiltakozásukat, illetve a sajtótermékekben történő megjelenésük mellőzésére, az adataik törlésére irányuló előzetes kérésüket az I. rendű felperes nem teljesítette, a II-IV. rendű felperesek az alpereshez benyújtott kérelmeikben az Adatkezelés1-et, illetve az Adatkezelés2-t, valamint az érintetti joggyakorlásuk nem megfelelő biztosítását kifogásolták.
- [5] Az alperes a 2020. július 23. napján kelt NAIH/2020/1154/9. számú határozatával megállapította, hogy az I. rendű felperes azzal, hogy a Forbes 2019. szeptemberében megjelent, legnagyobb családi vállalkozásokat tartalmazó kiadványának nyomtatott és online változatához (Adatkezelés1) és a Forbes 2020. januárjában megjelent, 50 leggazdagabb magyart tartalmazó kiadványának nyomtatott és online változatához (Adatkezelés2) kapcsolódó adatkezeléssel összefüggésben nem megfelelően végezte el az érdekmérlegelést és saját, illetve harmadik fél (nyilvánosság) jogos érdekeiről, valamint ezeknek a II-IV. rendű felperesek érdekeivel való összemérésének eredményéről előzetesen nem tájékoztatta a II-IV. rendű felpereseket, megsértette az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontját (rendelkező rész 1.1. pont).
- [6] Megállapította továbbá, hogy az I. rendű felperes azzal, hogy az Adatkezelés1 és az Adatkezelés2 vonatkozásában sem nyújtott megfelelő tájékoztatást a II-IV. rendű felperesek részére az adatkezelés valamennyi lényeges körülményéről, a személyes adatok kezelése elleni tiltakozáshoz való jogukról, továbbá az érintetti joggyakorlásra irányuló kérelmeikre adott válaszaiban nem nyújtott tájékoztatást a jogérvényesítési lehetőségeikről, megsértette az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés a) pontját és (2) bekezdését, 12. cikk (1) és (4) bekezdéseit, 14. cikkét, 15. cikkét és 21. cikk (4) bekezdését (rendelkező rész 1.2. pont). [7] Utasította a jogellenes adatkezelés miatt elmarasztalt I. rendű felperest, hogy teljesítse a II-IV.

104.K.701.309/2021/15.

rendű felperesek felé fennálló, adatkezeléssel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségét, beleértve az érdekmérlegelés során figyelembe vett, egyes oldalakon fennálló érdekekről és az érdekmérlegelés eredményéről, a tiltakozáshoz való jogról, valamint a jogérvényesítési lehetőségekről szóló tájékoztatást. Utasította továbbá, hogy amennyiben a jövőbeni tervezett adatkezelések jogalapjaként a jogos érdeket használja, a jogszabályoknak és a határozatban foglaltaknak megfelelően végezzen érdekmérlegelést, beleértve a tiltakozást követő második, egyedi érdekmérlegelést is, valamint a jogszabályokban és a határozatban foglaltak szerint alakítsa át előzetes tájékoztatással kapcsolatos gyakorlatát (rendelező rész 1.3. pont).

- [8] Elutasította a II-IV. rendű felpereseknek az adatkezelés korlátozására, a személyes adataik törlésére, és az I. rendű felperes személyes adataik kezelésétől történő eltiltására vonatkozó kérelmét, valamint ideiglenes intézkedéssel az adatkezelés korlátozására, illetve a személyes adatok közzétételének megtiltására irányuló kérelmét (rendelező rész 2. pont).
- [9] Elutasította továbbá az adatvédelmi bírság kiszabása iránti kérelmet, ugyanakkor az I. rendű felperest hivatalból 2 000 000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte.
- [10] Döntésének indokolásában rögzítette, hogy a [...] a tárgyidőszakban a cégnyilvántartás szerint a II. rendű felperes és közeli hozzátartozójának tulajdonában állt, a III. és IV. rendű felperesek ügyvezetésével működött. Az I. rendű felperes a nyilvános cégből, információkból, cégbeszámolókból és a cég saját közléseiből vont le a vállalkozás értékére, illetve a vagyonának összegére vonatkozó – véleményként közölt – következtetést.
- [11] Részletesen ismertette az adatkezelések előzményeit, az I. rendű felperes és a II-IV. rendű felperesek közötti levélváltásokat – a II-IV. rendű felperesek adatkezelések elleni tiltakozására, tájékoztatás- és helyesbítés, valamint személyes adataiknak a sajtótermékekben történő közzétételének mellőzése iránti kérésére, illetve a személyes adataik kezelésének megtiltására kiterjedően –; a II-IV. rendű felperesek adatvédelmi hatósági eljárás lefolytatására irányuló kérelmét és a felek által előadottakat; az adatvédelmi hatósági eljárással párhuzamosan folyamatban lévő polgári peres eljárásban hozott ideiglenes intézkedés tartalmát és következményeit.
- [12] Az általános adatvédelmi rendelet [47], [60], [65], [67] és [153] preambulumban bekezdései, 2. cikk (1) bekezdése, 4. cikk (1) bekezdés 1-2., 4. és 6-7. pontjai, 5. cikke, 6. cikk (1) bekezdése, 12. cikke, 14. cikke, 15. cikk (1) bekezdése, 16-17. cikkei, 18. cikk (1)-(2) bekezdései, 21. cikk (1)-(4) bekezdései, 77. cikk (1) bekezdése, 83. cikk (1)-(2) és (5)-(7) bekezdései, 85. cikk (1)(2) bekezdései; az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 1. §-a, 3. § 6. pontja, 27. § (3) bekezdése, 38. § (2) bekezdése, 60. § (1)-(2) bekezdései, 61. § (1) bekezdése, 75/A. §-a; az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdései, IX. cikk (1)-(2) és (4) bekezdései; a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Mvtv.) 1-2. §-ai, 8. § (1)-(2) bekezdései, 9. §-a; az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 17. §-a és 47. § (1) bekezdés a) pontja; a cégnyilvánosságról, a cégbírószágról és végelszámolásra szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) preambuluma, 10. § (1)-(2) bekezdései, 24. § (1) bekezdés b), f) és h) pontjai, 27. § (3) bekezdés a) és e) pontjai; az állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Vagyontv.) 5. §-a; a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. § (3) bekezdése, 10. és 13. §-ai; a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:44. §-a; az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Emberi Jogok Európai Egyezménye 8. cikke és 10. cikk (1) bekezdése, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a

104.K.701.309/2021/15.

továbbiakban: Btk.) 459. § (1) bekezdés 12. pontja, az Alkotmánybíróság 3145/2018. (V. 7.) AB határozata indokolásának [31]-[32], [46] és [48] bekezdései, 165/2011. (XII. 20.), IV/1368/2018. és IV/316/2019. AB határozatai, az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EuB) C-73/07.,

C-345/17. számú ítéletei, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) 13778/88. 1999., 21980/93. 1999. és 931/13. 2017. számú döntései rendelkezéseiben foglaltak alapján megállapította, hogy az Adatkezelés¹ és Adatkezelés² az általános adatvédelmi rendelet hatálya alá tartozik, azok vonatkozásában az I. rendű felperes adatkezelőnek minősül. Az II-IV. rendű felperesek neve, tulajdonosi és ügyvezetői pozíciója közérdekből nyilvános adat. Vállalkozásuk több országban piacvezető, ezáltal az üzleti világnak, mint a közélet egy szegmensének aktív alakítójává váltak, így az értékeléseket és a bírálatokat nagyobb türelemmel kell tűrniük. A vállalkozás állami támogatásból végrehajtott beruházásai szintén közérdekből nyilvános adatot képeznek. A II-IV. rendű felperesek az adatkezelés során megjelölt családnév, generációk száma és a cégnyilvántartás adatai alapján pontosan beazonosíthatók, más családtagok nem tartozhatnak e körbe, a kezelt személyes adat pontos. A gazdasági tevékenységből származó vagyon, illetve a vállalkozás becsült értékének közzlése véleményközlés. Az I. rendű felperes által megjelölt adatkezelési cél (a sajtószabadságból fakadó jogok gyakorlása, tájékoztatási tevékenység megvalósítása révén az üzleti élet átláthatóságához, követhetőségéhez való hozzájárulás és a vállalkozói kultúra erősítése) szerint az adatkezelés nem sérti a célhoz kötöttség elvét. Kifejtette, hogy a tárgybeli gazdaglisták összeállítása nem tartozik a sajtó közéleti „örkutya” („watchdog”) szerepköréhez, konkrét közéleti vitához. Az I. rendű felperes tevékenysége nem gazdasági újságírás, hanem – konkrét tényfeltárás, oknyomozás hiányában – „pletykaéhséget” elégít ki.

- [13] Az adatkezelés jogalapja körében megállapította, hogy a gazdaglisták összeállítása – közérdekű feladat, azaz valamely jogszabály által közfeladatnak minősített tevékenységhez kapcsolódó adatkezelés hiányában – az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés e) és 17. cikk (3) bekezdés b) pontjaiban foglaltaknak nem feleltethető meg. Egyéb jogalap hiányában az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti jogos érdeken alapulhat az adatkezelés. Jogos érdeken alapuló adatkezelésre akkor kerülhet sor, ha az adatkező előzetesen elvégzi az általános adatvédelmi rendelet [47] preambulum bekezdésében szereplő érdekmérlegelési tesztet, és ennek eredményeképpen az adatkezelő vagy harmadik fél jogos érdeke felülmúlja az érintettet az adatkezelés révén érő esetleges hátrányokat. Az általános adatvédelmi rendelet 13. cikk (1) bekezdés d) és 14 cikk (2) bekezdés b) pontjai alapján dokumentált három lépcsős érdekmérlegelési teszt során azonosítani kell az adatkezelő vagy harmadik fél jogos érdekét, az ellenpontot képező adatalanyi érdeket és az érintett alapjogot, majd ezek súlyozását követően lehet következtetni arra, hogy mely jogos érdek élvez elsőbbséget. Megállapította, hogy a kezelt adatok nem a IIIV. rendű felperesek családi- és magánéletével, hanem a gazdasági-üzleti életben elért eredményeikkel, az érdekkörükbe tartozó vállalkozás tevékenységével állnak összefüggésben. A közérdekből nyilvános személyes adataikon, a vagyon, illetve a vállalkozás becsült értékén túl személyes adatkezelés nem történt, az nem haladta meg a szükséges és arányos mértéket, továbbá összeegyeztethető az adatkezelés céljával, így az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés b) - e) pontjaiban meghatározott elvek nem sérültek. Mivel azonban az I. rendű felperes az érdekmérlegelést nem megfelelően végezte el, és nem nyújtott megfelelő előzetes tájékoztatást saját, illetve a nyilvánosság jogos érdekének a II-IV. rendű felperesek jogos érdekével történő összevetésének eredményéről, megsértette az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontját és 5. cikk (2) bekezdését.

104.K.701.309/2021/15.

- [14] Az érintetti jogok biztosítása körében kifejtette, hogy az I. rendű felperes az Adatkezelés¹ vonatkozásában előzetesen megjelölte a II-IV. rendű felperesek számára a kezelt személyes adatokat, az adatkezelés célját (a közvélemény tájékoztatása és a sajtószabadsághoz való jog gyakorlása), az adatok forrását (nyilvános adatbázisok, közzétett adatok), a becslés módszertanát, az adatkezelés időtartamát, a sajtótermék megjelenése utáni adattörlést, valamint a lista elkészítésében közreműködő munkatársakat; az Adatkezelés² vonatkozásában a fentiekben felül előzetesen megjelölte adatkezelési célként, jogalapként az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontját, a nyilvánosság tájékoztatását a vállalkozás által felhasznált állami támogatásról és a MNB kötvényprogramjában történő részvételről, így az általános adatvédelmi rendelet 13. cikkében foglaltak nem sérültek. Megállapította, hogy az I. rendű felperes profilalkotást valósított meg, továbbá nem adott az általános adatvédelmi rendelet 14. cikkében foglalt tájékoztatást az adatkezelés céljáról és jogalapjáról, az adatkezelő vagy harmadik fél jogos érdekéről és az érdekmérlegelés eredményéről, a profilalkotás várható következményeiről, az érintetti és panasztételi jogokról, ezért nem megfelelően tett eleget az előzetes tájékoztatási kötelezettségének, amellyel megsértette az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés a) pontját és 14. cikkét. Az I. rendű felperes nem adott az általános adatvédelmi rendelet 15. cikkében szereplő érintetti tájékoztatást a II-IV. rendű felperesek számára a profilalkotás várható következményeiről, az érintetti jogokról és a panasztételi jogról, amellyel megsértette az általános adatvédelmi rendelet 15. cikkét. Az érintetti tiltakozáshoz való jog körében rögzítette, hogy a II-IV. rendű felperesek tiltakozása előtt az I. rendű felperes nem tett eleget az általános adatvédelmi rendelet 21. cikk (4) bekezdésében foglaltaknak. Rámutatott, hogy a II-IV. rendű felperesek tiltakozásukban csak általánosságban hivatkoztak a Ptk. és az Mvtv. rendelkezéseire, valamint családjuk biztonsági helyzetére, közszereplői minőségük hiányára, ezért az I. rendű felperes nem volt azon egyedi információk birtokában, amelyek szerint az általános adatvédelmi rendelet 21. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyedi érdekmérlegelést elvégezhetne volna. Nem követett el tehát jogsértést azáltal, hogy nem végzett egyedi érdekmérlegelést; ugyanakkor nem nyújtott tájékoztatást a tiltakozásra és az adatkezelés korlátozására irányuló kérelem nyomán megtett intézkedéseiről, a jogorvoslati lehetőségekről, így jogsértő módon nem tett eleget az általános adatvédelmi rendelet 12. cikk (1) és (4) bekezdéseiben meghatározott kötelezettségének. A Forbes honlapján elérhető általános adatkezelési tájékoztató közzététele, valamint a kérelmező jogi képviselővel történő eljárása e kötelezettsége alól nem mentesítette.
- [15] A II-IV. rendű felperesek kérelme nyomán megállapította, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a tájékozódáshoz való jog gyakorlása körében az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (3) bekezdés a) pontja alapján a törléshez való jog nem érvényesíthető. Az Infotv. 38. § (2)-(2a) bekezdései szerinti hatósági jogkörben történő eljárása során a polgári bíróság eljárása nem tekinthető az Ákr. 48. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott előkérdésnek, ezáltal a közigazgatási eljárás felfüggesztésének nem volt helye. Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet az Ákr. 46. § (1) bekezdés b) pontja alapján elutasította, mivel azt a polgári bíróság már érdemben elbírálta. Az adatvédelmi bíróság kiszabása iránti kérelmet – az Ákr. 10. § (1) és 35. § (1) bekezdéseire hivatkozással – ügyfélképeség hiánya miatt utasította el. Az általános adatvédelmi rendelet hatályba lépése előtti adatkezelést érintő kérelem vonatkozásában eljárását az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette.
- [16] A jogkövetkezmények körében az általános adatvédelmi rendelet 58. cikk (2) bekezdés c) - d) pontjai alapján utasította az I. rendű felperest, ajánlotta számára a gazdaglistákon szereplő személyek neve helye egyetlen betű, a tevékenységét bemutató szócikk helyett pedig minimális ágazati információ feltüntetését. Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) és (5) bekezdései, valamint az Infotv. 75/A. §-a alapján a feltárt jogsértésekre tekintettel a

104.K.701.309/2021/15.

figyelmeztetést nem ítélte arányos és visszatartó erejű szankciónak, ezért az I. rendű felperes adatkezelési gyakorlata felülvizsgálatának ösztönzése, illetve tudatos személyes adatkezelése kialakításának elősegítése érdekében, prevenció célból adatvédelmi bírságot szabott ki. A bírság összegének meghatározása során – az I. rendű felperes 2017. évi 681 029 000 forint nettó árbevételének és 156 095 00 forint adózás előtti eredményének, valamint 2018. évi 727 702 000 forint nettó árbevételének és 115 194 000 forint adózás előtti eredményének alapulvételével – súlyosító körülményként vette figyelembe az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (5) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott jogsértések megvalósítását; azt, hogy az II-IV. rendű felperesek kérelmére sem sikerült megfelelő adatkezelést kialakítani, így hatósági közreműködésre volt szükség; a jogsértéseknek az I. rendű felperes hozzáállásából következtethető szándékos jellegét; azt, hogy a II-IV. rendű felperesek által jelzett hiányosságok ellenére üzleti tranzakcióra került sor és a károk enyhítésére csak bíróság által elrendelt ideiglenes intézkedés következtében került sor; a Forbes világszintű ismertsége, elismertsége és a médiapiacra betöltött szerepe miatti, az adatkezelés jogszerűségéért és az átlátható tájékoztatásért fennálló kiemelt felelősségét. Enyhítő körülményként értékelte a különleges személyes adatok kezelésének hiányát, azt, hogy a személyes adatok egyben közérdekből nyilvános céladatok is, a vagyoni, illetve értékbecsléssel feltüntetett adatok pedig csak következtetések. Nem értékelte enyhítő körülményként az I. rendű felperes együttműködő magatartását. Figyelembe vette, hogy az I. rendű felperessel szemben korábban nem állapított meg a személyes adatok kezelésével kapcsolatos jogsértést, ugyanakkor a perben támadott határozattal egy időben hozott NAIH/2020/838/9. számú határozatban ugyanezen jogsértések miatt került sor bírság kiszabására.

A keresetek és a védíratok

- [17] Az I. rendű felperes keresetében – a tárgyaláson pontosított petitum szerint – elsődlegesen a határozat megváltoztatásával az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés e) pontjának megfelelő adatkezelése jogszerűségének, érdekmérlegelési és tájékoztatási kötelezettsége hiányának, valamint a III-IV. rendű felperesek és közeli hozzátartozójuk ügyféli jogállása hiányának megállapítását, ezért kérelmük elutasítását, továbbá a tájékoztatási kötelezettsége, illetve az általános adatvédelmi rendelet 21. cikk (4) bekezdésében meghatározott kötelezettsége teljesítésének megállapítását, és az alperesi utasítások mellőzését, valamint az adatvédelmi bírság törlését; másodlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését; harmadlagosan a határozat megváltoztatásával az adatvédelmi bírság mellőzését; negyedlegesen az adatvédelmi bírság összegének mérséklését kérte. Rögzítette, hogy kereseti kérelme nem terjed ki a tényállást helyesen tartalmazó határozat kérelmet részben elutasító rendelkezéseire.
- [18] Eljárási jogsérelemként előadta, hogy a III-IV. rendű felperesek (valamint közeli hozzátartozójuk) ügyfélképeséggel nem rendelkeztek, mivel nem minősülnek az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 1. pontja szerinti érintettnek, a gyűjtőnévként kezelt családnévből nem azonosíthatók. A közeli hozzátartozó a vállalkozás tagja volt, azonban vagyonára a család becsült vagyonából következtetést levonni nem lehetett, a III-IV. rendű felperesek pedig nem voltak a vállalkozás tagjai, nevük nem szerepelt a cégnyilvántartásban; az Adatkezelés2 kapcsán csak a II. rendű felperes volt érintett. Összességében e személyek nevét és a vagyoni helyzetükkel kapcsolatos adatokat nem kezelte, rájuk nézve adatkezelő nem volt, velük szemben tájékoztatási kötelezettsége sem állt fenn. Kifogásolta, hogy az alperes az Ákr. 10. § (1) bekezdése és 112. § (2) bekezdés b) pontja alapján e személyek ügyféli jogállása hiányáról nem hozott döntést, ügyféli jogállásuk és az ő rájuk vonatkozó adatkezelői jogállása körében

104.K.701.309/2021/15.

végzett vizsgálatáról az Ákr. 81. §-ával ellentétben a határozat indokolásában nem adott számot, megállapításai okszerűtlenek.

- [19] Álláspontja szerint a határozat rendelkező részének 1.1. és 1.2. pontjai egymással átfedésben vannak, az 1.1. pont az 1.2. ponthoz képest többlet-elemet nem tartalmaz, az 1.1. pont csak helytelen jogalapot megjelölő ismétlés.
- [20] Előadta továbbá, hogy az alperes az Ákr. 2. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt alapelvek sérelmét megvalósító módon nem teljesítette az általános adatvédelmi rendelet 57. cikk (1) bekezdés b) és d) pontjaiban meghatározott feladatait, mivel nem tett közzé a sajtó számára megfelelő tájékoztatókat az érdekmérlegelési kötelezettséggel együtt járó adatkezelés életszerűen teljesíthető módjáról. Álláspontja szerint az újságírás esetében felmerülő adatvédelmi kérdések bizonytalanságának elhárítása az alperes felelőssége lett volna.
- [21] Anyagi jogszabálysértésre hivatkozva kifejtette, hogy az általános adatvédelmi rendelet [45] és [153] preambulum bekezdései, 85. cikk (1) bekezdése, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve (a továbbiakban: Irányelv) 29. cikke alapján létrehozott munkacsoport (a továbbiakban: Munkacsoport) 2014. november 26. napján közzétett állásfoglalásának 2. pontja, az EuB C-203/15. számú ítéletének 93. bekezdése figyelembevételével adatkezelésének jogalapja az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés e) pontja volt. Álláspontja szerint az újságírói tevékenységgel, illetve a sajtó működési mechanizmusával összeegyeztethetetlen és számukra aránytalan adminisztratív terhet jelent az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti jogalapon történő adatkezelés, mert ezen jogalap felhívásával egy cikk megírása négyszer-ötször annyi időt venne igénybe. Mivel a gazdasági újságírás közérdekű tevékenység, a jogos érdek mérlegelése és az erről történő tájékoztatás kötelezettsége nem terhelte, az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (2) bekezdését nem sérthette meg. Az Smtv. 10. §-a közérdekű feladatként írja elő a sajtószervek számára a közönség tájékoztatását a közélet ügyeiről és jelentőséggel bíró eseményekről. A 3145/2018. (V. 7.) AB határozat alapján az üzleti életéről történő beszámolás egyben a közügyek megvitatása, következésképpen közérdekű tevékenység. A sajtó szerepéből adódóan a feladatát nem lehet oly módon szűkítően értelmezni, hogy a magánvállalkozások működésével, tulajdonosi hátterével kapcsolatban ne lehessen a nyilvánosságot számukra is érthető módon tájékoztatni. Maga is hozzájárul az üzleti élet átláthatóságához és követhetőségéhez, nem „pletykaéhséget” elégít ki, „örkutya” szerepű üzleti újságírást végez. A leggazdagabb és egyben legnagyobb, vagy az átlagosnál jóval nagyobb társadalmi befolyással bíró személyek rendszeres, nyilvános adatok alapján, megbízható módszertan szerinti összegyűjtése és archiválása, tehát a listakészítés és a szócikkek készítése a köz érdekét szolgáló tevékenység. A határozat tévesen mossa össze a közhatalmi és a közérdekű tevékenységet, irreleváns, hogy ki a Btk. szerinti közfeladatot ellátó személy. Kifogásolta, hogy a magyar nemzeti jog a személyes adatok kezelésének körében nem tartalmaz az általános adatvédelmi rendelet [153] preambulum bekezdésének és az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 11. cikkének megfelelő eltérő szabályokat az újságírás vonatkozásában. Ugyanakkor a Ctv., az Smtv., az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése, VI. cikk (3) bekezdése és az Alkotmánybíróság gyakorlata (7/2014. (III. 7.) AB határozat indokolásának [40] bekezdése, 3/2015. (II. 2.) AB határozat indokolásának [25] bekezdése, 28/2014. (IX. 29.) AB határozat indokolásának [42] bekezdése, 16/2016. (X. 20.) és 17/2016. (X. 20.) AB határozatok) biztosítja a közérdekű tevékenységet végző újságírók számára a sajtószabadságnak érvényt szerző jogértelmezést, amelyre figyelemmel a bíróságnak az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése segítségével lehetősége van értelmezéssel megteremtteni a Charta, az általános adatvédelmi

104.K.701.309/2021/15.

rendelet és az alkotmányos normák közötti összhangot. Az általános adatvédelmi rendelet 85. cikkében szereplő „a tagállamok összeegyeztetik” kifejezésbe a jogalkotón túl a jogalkalmazókat is bele kell érteni.

- [22] Részletezte, hogy az Infotv. 3. § 6. pontja és a Ctv. 10. § (2) bekezdése megalkotásával a jogalkotó bizonyos gazdasági szerepvállalás körében biztosította egyes személyes adatok nyilvánosságát, így az érdekmérlegelést már maga elvégezte, amelyet az adatkezelőnek nem kell megismételnie. A véleménynyilvánítás alkotmányos szabadságából, a sajtó időszerű tájékoztatási kötelezettségéből nem csak az adatkezelés jogalapja, hanem az érintetti jogok érvényesülése körében is egyedi szabályok következnek. Példákkal szemléltette, hogy az érintettek előzetes tájékoztatása egyértelmű jogalap esetén sem lehetséges.
- [23] Álláspontja szerint érdekmérlegelést is végzett, továbbá az érintetteket a kereset 9-15. mellékleteiként becsatolt dokumentumokkal alátámasztotta az általános adatvédelmi rendelet 13-14. cikkeinek megfelelően tájékoztatta. Hivatkozott e körben a Munkacsoport WP260 számú iránymutatására, valamint a Forbes honlapján közzétett általános adatkezelési tájékoztatóra. Kifejtette, hogy a WP217 számú állásfoglalás nem jogszabály, széles körben nem ismert, nemtudása miatt hátrány senkit nem érhet.
- [24] Az általános adatvédelmi rendelet 15. cikk (1) bekezdésének megsértésével kapcsolatos alperesi megállapításokkal összefüggésben előadta, hogy a Forbes honlapján közzétett általános adatkezelési tájékoztató tartalmazta a jogérvényesítési lehetőségeket. A II-IV. rendű felperesek továbbá jogi képviselővel jártak el, aki az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) alapján köteles volt a jogérvényesítési lehetőségekről számukra tájékoztatást adni. Az adatkezelések nem valósítottak meg profilalkotást, ezért erről tájékoztatást sem lehetett nyújtani. Az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 4. pontja szerinti három konjunktív feltételből nem valósultak meg az adatkezelés automatizáltságára, valamint a személyes adatoknak egy természetes személy személyes jellemzőinek értékelésére vagy előrejelzésére történő felhasználási célra vonatkozó fordulatok. Az alperes a tényállás tisztázása körében sem a profilalkotásra, sem az automatizált adatkezelésre nem kérdezett rá, tényellenesen állapított meg profilalkotást. Hivatkozott e körben a Munkacsoport WP251 számú iránymutatására, valamint a Fővárosi Törvényszék 105.K.706.638/2020/10. számú ítéletében a profilalkotás tekintetében azonos tényállás mellett rögzített azon megállapításra, mely szerint a sajtótermékek nem elemzés vagy előrejelzés, hanem tájékoztatási célból jöttek létre, így a harmadik konjunktív feltétel hiányzik.
- [25] Az általános adatvédelmi rendelet 21. cikk (4) bekezdése megsértésének megállapítása körében előadta továbbá, hogy – a sajtó közlétről történő gyors és időszerű tájékoztatási tevékenységére figyelemmel – életszerűtlen elvárni egy közérdekű tevékenységet végző újságírótól, hogy az előzetes véleményezésre történő felhívásnál hangsúlyosabban hívja fel az érintettet a tiltakozással és az ismételt érdekmérlegeléssel együtt járó, a sajtótermék megjelenését elodázó lehetőségekre. A tiltakozásról történő tájékoztatás elmaradásával a színvonalas jogi szakértelmet igénybe vevő II-IV. rendű felperesek jogai nem sérültek. A közérdekből nyilvános adatok tekintetében nem is értelmezhető a tiltakozáshoz való jog.
- [26] Kifejtette, hogy a kiszabott bírság összege az általános adatvédelmi rendelet 83. cikkét sértő módon a feltételezett jogsértés súlyával arányban nem álló, okszerűtlen alperesi mérlegelés eredménye. A II-IV. rendű felpereseket nem akadályként kezelte, részükre előzetesen tájékoztatást küldött, az ezzel ellentétes alperesi indokolás okszerűtlen. Az esetleges jogsértése nem szándékos, hanem az új jogintézménnyel kapcsolatos jogalkalmazói gyakorlat hiányából fakad. Az általános adatvédelmi rendelet alkalmazásáról a sajtó nem kapott az alperestől megfelelő tájékoztató anyagot, mulasztása hozzájárult a jogértelmezési nehézségekhez. A

104.K.701.309/2021/15.

bírság a generális prevencióra nem alkalmas. Értelmezhetetlen a bírságkiszabásnál az alperes által javasolt gyakorlat. Az üzleti tranzakció (sajtótermékek megjelenése) megtörténte nem bír jelentőséggel, hiszen az alperes szerint volt jogalap az adatkezelésre. A sajtótermékek megjelenését enyhítő körülményként kellett volna értékelni az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdés k) pontja szerint, mivel az a veszteség elkerüléséhez szükséges volt. Alaptalan az is, hogy a II-IV. rendű felperesek csak hatósági közreműködéssel tudták elérni a megfelelő adatkezelést, mivel érdekmérlegelést is tartalmazó tájékoztatást kaptak, az alperesi indokolással szemben kárt nem szenvedtek, az általános adatvédelmi rendelet [75] preambulum bekezdésében szereplő kockázatoknak nem voltak kitéve. Az alperesnek enyhítő körülményként kellett volna értékelnie együttműködő magatartását, a feltételezett jogsértés rövid időtartamát és az adatvédelmi tájékoztató tartalmát. A jogorvoslati lehetőségekről szóló, mindenki számára elérhető, általános jellegű jogszabályi rendelkezések megküldésének elmulasztása bírságkiszabás alapjául nem szolgáló, csekély jelentőségű szabályszegés. Hivatkozott e körben a Kúria BH2020. 11.345. számon közzétett döntésére.

- [27] Indítványozta az EuB előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezését. Az általa javasolt kérdés tartalmilag arra irányult, hogy az újságírás és azon belül a gazdasági újságírás az általános adatvédelmi rendelet 6. § (1) bekezdés e) vagy f) pontjában foglalt jogalapon kezelheti a sajtótermékek megjelenéséhez szükséges személyes adatokat; a jogos érdeken alapuló jogalap fennállása esetén a sajtó köteles-e az általános adatvédelmi rendelet 12. cikke és 21. cikk (1) bekezdése szerinti egyediesített érdekmérlegelést lefolytatni, és ennek eredményéről az érintettet a sajtótermék megjelenését megelőzően tájékoztatni. Álláspontja szerint nem a nemzeti jog feladata a sajtóra vonatkozó, eltérést engedő szabályok megfogalmazása.
- [28] A II-IV. rendű felperesek a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérték.
- [29] Előadták, hogy az alperes több, az Ákr. 2. §-ában foglaltakba ütköző súlyos eljárási szabálysértést valósított meg. Egyrészt elmulasztotta az Infotv. 60/A. § (6) bekezdése szerinti értesítésüket a 90 napon belül megtett eljárási cselekményeiről, melynek teljesítése esetén koncentráltabb tartalommal tudtak volna nyilatkozatot tenni. Másrészt az általános adatvédelmi rendelet 77. cikk (2) bekezdése szerint nem nyújtott tájékoztatást az eljárás fejleményeiről, noha az esetleges hatósági mulasztás esetére az általános adatvédelmi rendelet 78. cikk (2) bekezdése még önálló jogorvoslatot is biztosít. Harmadrészt nem biztosította az Ákr. 33. § (1) bekezdésében meghatározott iratbetekintési jog gyakorlását, amikor az I. rendű felperes iratküldési kérelmének csak a meg nem küldhető iratok megküldésének mellőzésével adott helyt, majd az ezt követő eljárási cselekményekről őket nem értesítette, noha az Ákr. 33. § (6) bekezdése alapján az iratbetekintés további feltételeit és az iratbetekintésre jogosult személyek körét csak törvény korlátozhatja. Negyedrészt kifogásolták, hogy a közigazgatási eljárásban az I. rendű felperes a beadványaikat megkapta, ők azonban az I. rendű felperes beadványaira nem tehetek – az Ákr. 5. § (2) bekezdésére figyelemmel – az Ákr. 64. §-ában meghatározott ügyféli nyilatkozatot, észrevételt. Hivatkoztak e körben a Kúria Kfv.I.35.516/2019/7. számú ítéletére, mely szerint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) alapján már nem kizárólag az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés alapozhatja meg a határozat megsemmisítését, a lényeges eljárási szabályszegés akkor vezethet megsemmisítéshez, ha a jogsérelem a perben nem orvosolható.
- [30] Jogsértő és önellentmondásos határozat azért is, mert az alperes a törlési kérelmet az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (3) bekezdés a) pontja alapján elutasította, ugyanakkor azt is megállapította, hogy az I. rendű felperes tevékenysége nem tartozik a sajtó „örkutya”

104.K.701.309/2021/15.

szerepköréhez vagy konkrét közéleti vitához, nem kizárólag az állami támogatásokban részesülőkről közöl adatokat, hanem „pletykaéhséget” elégít ki.

- [31] Az alperes nem tisztázta teljes körűen a tényállást, mivel nem vizsgálta, hogy milyen módszerrel választja ki az I. rendű felperes a listán szereplő személyeket. Életszerűtlen a félmillió magyarországi cég adatainak lekérése, ezért a teljes vállalkozói kör vagyont aligha elemezték. Az I. rendű felperes az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 7. §-ába és 8. § q) pontjába ütköző módon, vagyonuk alapján részesítette őket a kevésbé vagyonos emberek csoportjához képest kedvezőtlenebb bánásmódban.
- [32] Az anyagi jogsérelem körében előadták, hogy az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdése és az Alkotmánybíróság 64/1991. (XII. 17.) AB határozata értelmében az adatok közzétételével sérülhetett emberi méltóságuk, nem tudnak hétköznapi életet élni, pedig nem közszereplők. Az alperes figyelmen kívül hagyta, hogy a Forbes listában megjelent más személyekhez képest mindig különleges figyelmet szenteltek magán- és üzleti életük szétválasztására, magánéletük megóvására. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése a magán- és családi élet védelmét előnybe helyezi a véleménynyilvánítás szabadságával szemben. Alaptalan az alperes azon feltételezése, miszerint az adatkezelés kizárólag a gazdasági-üzleti életüket érinti. Az alperes a magánszférájuk sérülését nem vette figyelembe, az adatkezelésre tekintettel magánéletükben bekövetkezett változásokat nem vizsgálta. Az I. rendű felperes jogellenes adatkezelést valósított meg, a „pletykaéhség” kielégítése nem azonos a közvélemény elengedhetetlen tájékoztatásával, nem alapozza meg a magánéletbe történő beavatkozást. A 3213/2020. (VI. 19.) AB határozat alapján alkotmányosan akkor kerülhet sor a magánszférába tartozó adat nyilvánosságra hozatalára, ha olyan új hírértékkel szolgál, amely elengedhetetlen a közvélemény tájékoztatásához. A WP217 számú iránymutatás értelmében még a közszereplők magánélete sem nyilvános. Ők nem közszereplők, de még ha azok is lennének, a Ptk. 2:42. § (1)-(2) bekezdései, 2:51. § (1) bekezdése, 2:43. § e) pontja, az Mvtv. 8. § (2) bekezdése, 9. § (1)-(3) bekezdései és a 7/2014. (III. 7.) AB határozat indokolásának [62] bekezdése alapján a magán- és családi életükkel kapcsolatos információk védettnek minősülnek. Alaptalan az az alperesi megállapítás, miszerint a sikeres, nagy vagyont termelő cég az üzleti világnak, így a közélet egy szegmensének aktív alakítójává válik, mely okból nekik az értékeléseket, bírálatokat tűrniük kell. A gazdaglistán szereplés Magyarországon a közvélemény szemében nem pozitív, hanem negatív megítélést von maga után. Az adatvédelmi biztos 1472/A/2003. és 922/A/2000. számú állásfoglalásai, valamint az alperes és a bíróság gyakorlata alapján a gazdaglistákon az érintettek tiltakozásuk ellenére történő szerepeltetése jogsértő. A sajtószabadság és a magánélet zavartalansága közül az utóbbi elsőbbségének megállapíthatósága körében hivatkoztak az EJEB számos döntésére (41205/98., 77551/01., 59320/00., 40660/08., 60641/08., 8772/10.), a 17/2016. (X. 20.) AB határozatra és a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.21.195/2016/4-II. számú ítéletére, valamint a BDT2018. 3847. számú döntés [21] bekezdésére.
- [33] Érvelésük szerint a közérdekből nyilvános céggadatok nem veszítették el személyes adat jellegüket, felhasználásuk a Ctv. preambulumban meghatározott célhoz kötött, és azok az Infotv. 26. § (2) bekezdése alapján a célhoz kötött adatkezelés elvének tiszteletben tartásával terjeszthetők. Hivatkoztak e körben az alperes NAIH-4454-6/2012/V. számú végzésére. A kezelt adatok nem alkalmasak az adatkezelési célok elérésére, mivel azokból nem lehet a közpénzek felhasználásának módjára vonatkozó következtetéseket levonni. Az Alaptörvény 39. § (2) bekezdése értelmében csak a gazdálkodó szervezetek kötelesek a közpénzzel elszámolni, a természetes személyek nem; a vállalkozás vagyona nem lett közpénz az állami támogatásban

104.K.701.309/2021/15.

részesüléssel. A Forbes lista nem a vállalkozás, hanem a magánszemélyek adatait publikálta. Nem lehet összemosni a magánszemély és a tagságával működő jogi személy vagyont; a magánszemély vagyona nem kizárólag a vállalkozás vagyonából tevődik össze. A „pletykaéhség” kielégítése az újságírás túlzottan tág kiterjesztését jelentené, amely nem áll magasabb szinten, mint az ő alanyi joguk. Hivatkoztak e körben az Alkotmánybíróság 165/2011. (XII. 20.) és 3213/2020. (VI. 19.) AB határozataira, valamint a BDT2017. 3693. számú döntésre. Kifejtették, hogy a vélemény – a vagyon becsült nagysága – is a természetes személyre vonatkozó információ. Az a tényállítás, hogy valaki a leggazdagabbak közé tartozik, az adatvédelmi biztos 621/K/2002. számú állásfoglalása szerint is személyes adatnak minősül, nevük közzétételéhez hozzájárulásuk szükséges, önmagában a vagyonosság még nem jelent közszereplői minőséget, az értékítélet is személyes adat.

- [34] Az I. rendű felperes – 2016. évtől fennálló – adatkezelésének nem volt jogalapja; továbbá a Fővárosi Törvényszék 105.K.706.638/2020/10. számú ítélete szerint nem végez közérdekű tevékenységet, így az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés e) pontjában foglalt jogalap hiánya tekintetében a jogalkotóval áll vitában. Érdekmérlegelési teszt nélkül az adatkezelő erősebb jogos érdekének megléte nem állapítható meg. Amennyiben az érdekmérlegelést nem végezték el, nem vizsgálható, hogy az jogszerűvé tehetné-e az adatkezelést.
- [35] Az érintetti tiltakozást követően az adatkezelőt terhelte a jogos érdeke bizonyítása, ezért alaptalan az alperes azon megállapítása, miszerint az I. rendű felperesnek nem kellett egyedi érdekmérlegelést végeznie. Az érintetti tiltakozást követő egyediesített érdekmérlegelés elvégzését nem korlátozhatja, hogy az érintett indokolja-e a tiltakozását, kifejti-e mögöttes érdeksérelmeit, ezért jogsértő az alperes azon érvelése, mely szerint a bűnözői érdeklődés megjelenése tiltakozásban való szerepeltetésének hiányában az adatkezelés ilyen hatása nem vizsgálható. Amennyiben nincs egyediesített érdekmérlegelés, a személyes adatokat a tiltakozást követően az általános adatvédelmi rendelet 18. cikk (1) bekezdése alapján korlátozni, majd pedig az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (1) bekezdés c) pontja alapján törölni kellett volna. A tiltakozást követő egyediesített érdekmérlegelés elmaradása miatt a sajtótermékek megjelentetése jogellenesen történt. Az érintetti jogok főszabályként megelőzik az adatkezelő gazdasági érdekeit, melyet az általános adatvédelmi rendelet magyarázatának (szerkesztette: Buzás Péter, Péterfalvi Attila, Révész Balázs, a továbbiakban: Kommentár) 194. oldalán szereplő jogirodalmi értelmezés, valamint az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége és az Európa Tanács Európai adatvédelmi jogi kézikönyve (a továbbiakban: Kézikönyv) 255. oldalán kifejtettek is alátámasztanak.
- [36] Mivel az adatkezelés jogszerűtlenül történt, az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (1) bekezdés d) pontja alapján az alperesnek el kellett volna rendelnie az adatok törlését. „Pletykaéhséget” kielégítő sajtótermék esetén az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (3) bekezdés a) pontja nem korlátozhatja az információs önrendelkezési és a magánszférához való jogukat. Hivatkoztak e körben az alperes 2019/2526/2/H., NAIH/2019/1837. és NAIH/2018/1031/H. számú határozataira, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.32.819/2015/16. számú ítéletére.
- [37] Az adatokat azért is törölni kellett volna, mert a vagyonebecslés spekuláción alapul, eredménye nem valós, azzal sérült az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés d) pontja és az 1998. évi VI. törvénnyel kihirdetett, az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, Strasbourgban, 1981. január 28. napján kelt Egyezmény (a továbbiakban: személyes adatok gépi feldolgozása egyezmény) 5. cikk d) pontja. Kifejtették, hogy a bármely információ fogalmába beletartozik a vagyonra vonatkozó számszerű adat is. A pontatlan adatok

104.K.701.309/2021/15.

törlése alól az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (3) bekezdése sem ad kimentést. Nem volt elvárható tőlük, hogy a jogsértő adatkezeléshez pontos adatokat szolgáltatassanak; az I. rendű felperes az adatkezelésének korlátozása helyett olvasótáborát tévesztette meg. A vagyonebecslés pontatlanságát mutatja, hogy a II. rendű felperes és a család teljes vagyona megegyezik, ami lehetetlen, nem felel meg az Smtv. 10. § (1) bekezdésében foglalt pontos tájékoztatási kötelezettségnek sem. Ez is mutatja, hogy az I. rendű felperes szándéka nem a család vagyonának, hanem a vállalkozás értékének közzétételére irányult. Hivatkoztak e körben a Kézikönyv 142. és 319., valamint a Kommentár 177. és 179. oldalain írtakra, az Alkotmánybíróság IV/1235/2019. számú AB határozatában, valamint a Kúria Pfv.IV.20.954/2018/6. számú ítéletében foglaltakra. Az adatok törlése mellőzésének nem lett volna helye az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (3) bekezdés a) pontjára hivatkozással, mivel a vagyonebecslés eredménye nem véleményközlés, hanem következtetés. Az alperesi határozat kezdőbetűkre vonatkozó ajánlása azt is sejteti, hogy az I. rendű felperes az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés c) pontja szerinti adattakarékosság elvét is megsértette.

[38] Kifogásolták az I. rendű felperes határozathozatal utáni egyéb, jogsértőnek vélt adatkezelésen alapuló sajtómegnyilvánulásait. Indítványozták az EuB előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezését. Az általuk javasolt kérdés tartalmilag arra irányult, hogy az általános adatvédelmi rendelet 12-14. cikkei, valamint 21. cikk (1) bekezdése alapján egyediesített érdekmérlegelésre és előzetes tájékoztatásra kötelezett adatkezelő ezen kötelezettségei függenek-e az újságírás típusától. Az újságíró terheli-e előzetes érdekmérlegelési és tájékoztatási, valamint tiltakozás esetén utólagos érdekmérlegelési kötelezettség, valamint pontatlan adat esetén helyesbítési, illetve törlési kötelezettség. Nem közszereplőt érintő bulvár újságírás esetén milyen adatvédelmi kötelezettségek terhelik az adatkezelőt, illetve a magánszemély vagyonának értékét meghatározó vélemény személyes adatnak minősül-e.

[39] Az alperes védírataiban a határozatában foglaltakat fenntartva a keresetek elutasítását kérte. [40] Az I. rendű felperes keresetével összefüggésben rámutatott: az I. rendű felperes nem bizonyította, hogy a III-IV. rendű felperesek adatait nem kezeli. A határozat rendelkező részének 1.1. és 1.2. pontjai egymástól különböző jogsértéseket állapítottak meg. Az adatkezelés jogalapja nem lehet az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés e) pontja, mivel a gazdasági újságírás nem tekinthető közfeladatnak. A határozat megállapította, hogy az I. rendű felperes végzett ugyan érdekmérlegelést, az azonban nem volt megfelelő. A Munkacsoport WP251 számú állásfoglalása alapján az I. rendű felperes profilalkotást végzett, mivel annak fogalmi elemei – az adatkezelés bármely részének automatizálása személyes adatok tekintetében egy természetes személy jellemzőinek értékelése céljából – megvalósultak. Az I. rendű felperes maga is utalt saját számítási módszertanára és az ahhoz használt excel táblákra. Az érintettek közvetlen tájékoztatását nem helyettesíti a honlapon elhelyezett tájékoztatás. A tiltakozási joggal összefüggő tájékoztatási kötelezettség a ténylegesen bekövetkezett hátránytól független. A bírságkiszabás bírósági felülmérlegelésének tilalmával kapcsolatban hivatkozott a Kúria Kf.III.37.998/2019/10. számú ítéletének [47] bekezdésére, az alperesi jogszabálysértés hiányára, a mérlegelési szempontok megtartottságának alátámasztására pedig a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.364/2019/11. számú ítéletének [30] bekezdésére. Rámutatott, hogy az I. rendű felperes előtt ismert volt a jogos érdek fogalmáról szóló WP217 számú állásfoglalás, amely az érdekmérlegelési teszt elkészítésének követelményrendszerét részletezi. Az I. rendű felperes saját veszteségének elkerülése, a más ügyekben kiszabott bírság összege és az ismertett jó gyakorlat a bírságkiszabás tekintetében

104.K.701.309/2021/15.

nem releváns körülmények. A bírságkiszabás a WP253 számú állásfoglalásnak megfelelően történt, a mérlegelés indokai megállapíthatók, a bírságösszeg nem eltúlzott mértékű.

- [41] A II-IV. rendű felperesek keresetével összefüggésben előadta, hogy a hivatkozott eljárási szabálysértések kapcsán a II-IV. rendű felperesek közvetlen jogos érdeket nem igazoltak, a sérelmezett eljárás jogi helyzetükre nem hatott ki. A hivatkozott szabályszegések nem lényeges eljárási szabályszegések. Az általános adatvédelmi rendelet 77. cikk (2) bekezdése a tájékoztatást nem köti határidőhöz. A II-IV. rendű felperesek megfelelő információkkal rendelkeztek, álláspontjukat kifejezheték, azt a határozat ismertette, a határozat által nem értékelt tény, érvet keresetükben sem hoztak fel. Az adatok törlése elrendelésének az általános adatvédelmi rendelet [153] preambulum bekezdése és 17. cikk (3) bekezdés a) pontja alapján nem volt helye. Az adatkezelés jogalapja vonatkozásában a II-IV. rendű felperesek az általános adatvédelmi rendelet hatályba lépése előtti joggyakorlatra hivatkoztak; a hatályos szabályok értelmében azonban a jogos érdek, mint jogalap már nem szubszidiárius jellegű – amelyet a joggyakorlat az általános adatvédelmi rendelet hatályba lépését megelőzően az érintetti hozzájárulás hiányában szűkítően értelmezett –, hanem a hozzájárulással egyenértékű. Az adatkezelő az egyediesített érdekmérlegelés során csak akkor tud az általános érdekmérlegeléshez képest újabb körülményeket figyelembe venni, ha a tiltakozásban új információ is szerepel. A vagyon becslést értékre vonatkozóan kezelt adat egy vélemény, nem tényadat, nem rendelhető az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk d) pontjához.
- [42] Az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmek kapcsán nem tartotta szükségesnek az európai uniós jog absztrakt értelmezését, úgy vélte, a perbeli tényállás kapcsán a konkrét jogszabályi rendelkezéseket kell értelmezni.

A bíróság döntése és annak jogi indokai [43]

A keresetek nem megalapozottak.

- [44] A bíróság a közigazgatási jogvitát a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a Kp. Második része szerinti elsőfokú közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el. A közigazgatási tevékenység jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelmek korlátai között, a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg.
- [45] A bíróság előjáróban rögzíti, hogy az I. rendű felperes a felek által nem vitatott módon az Adatkezelés¹ és az Adatkezelés² vonatkozásában az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 2. pontjában foglaltaknak megfelelő adatkezelést végzett, amelynek jogszerűségét az alperesnek az általános adatvédelmi rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó szabályai szerint kellett elbírálnia. Az alperes adatvédelmi hatósági eljárás lefolytatására irányuló hatásköre az általános adatvédelmi rendelet 2018. május 25. napjától alkalmazandó 77. cikkén, valamint az Infotv. 2018. július 26. napjától hatályos 61-62. §-ain alapul. Az ezen időpontokat megelőző adatkezelések jogszerűségét az alperes nem vizsgálhatta, ezáltal arra a bíróság sem rendelkezik hatáskörrel. Az adatkezeléssel érintett személyes adatok körébe az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 1. pontja alapján a II-IV. rendű felperesek családneve, illetve a II. rendű felperes neve, a II. rendű felperes és közeli hozzátartozója tulajdonában lévő és a III-IV. rendű felperesek ügyvezetésével működő vállalkozás megnevezése, a II. rendű felperes érdekkörébe tartozó egyéb vállalkozások megnevezése, valamint a családi vállalkozás

104.K.701.309/2021/15.

révén a család és a II. rendű felperes személyes vagyonának becsült értékére hivatkozással a leggazdagabbak közé tartozásukra vonatkozó adat vonható. Az adatkezelés a sajtótermékek megjelenését követően, az adatok törlésével szűnt meg.

- [46] A felek a keresetekben felhozott jogkérdésekben – az alperes eljárásának jogszerűsége, az adatkezelések jogalapja, az adatkezelések lehetséges jogcíme, az adatkezelések formája, az adatkezelésekkel összefüggő alkotmányos jogok köre és valamely érdekek elsőbbsége, az érintetti jogok biztosítása, az adatkezelés korlátozása, a személyes adatok törlése, illetve a bírságösszegre vonatkozó alperesi mérlegelés jogszerűsége körében – vártak választ a bíróságtól. [47] Vizsgálatához a bíróság áttekintette a határozatban rögzített, valamint a felek által hivatkozott európai uniós és hazai jogszabályi rendelkezéseket, az EJEB és a EuB, valamint az Alkotmánybíróság, a bíróságok és a hatóság hivatkozott döntéseit. Áttanulmányozta a Munkacsoport felhívott véleményeit és iránymutatásait, amelyek – az általános adatvédelmi rendelet 94. cikk (2) bekezdésére és az Európai Adatvédelmi Testületnek az általános adatvédelmi rendelet 70. cikkében foglalt feladataira figyelemmel – a hétköznapi jogirodalmi értelmezésnél komolyabb súllyal, de nem kötelező jelleggel segítik elő az általános adatvédelmi rendelet szabályainak Európai Unión belüli egységes értelmezését. A bíróság szem előtt tartotta, hogy a per tárgya az adatkezelés jogszerűsége kérdésében állást foglaló alperesi döntés jogszabályoknak való megfelelésége. A közigazgatási bíróság nem sajtóhelyreigazítási vagy egyéb, személyiségi jogok érvényesítése iránt indított perben jár el. A sajtótermékek megjelenésének jogszerűségét – mivel ezen kérdés eldöntése az alperes hatáskörén kívül esik – nem vizsgálhatja. Figyelembe kellett vennie továbbá azt is, hogy a felek által hivatkozott egyedi alkotmánybíróági és bírósági döntések jelentős része nem az általános adatvédelmi rendelet fogalomkészletével megfogalmazott, hanem elsősorban személyiségi jogi kérdésekre vonatkozó iránymutatást tartalmaz. [48] A bíróság elsőként a felperesek által hivatkozott eljárási jogszabálysértéseket vizsgálta. Alaptalannak találta az I. rendű felperes azon hivatkozását, mely szerint a III-IV. rendű felperesek, valamint közeli hozzátartozójuk – előbbiek a cégnyilvántartásban való szereplés, utóbbi pedig a saját személyes vagyona felbecslésének hiányában – ügyféli jogállással nem rendelkeztek. Az Adatkezelés1 eredményeképpen megjelent sajtótermékben az I. rendű felperes az általa családi vállalkozásként megjelölt vállalkozás nevével összefüggésben a IIIV. rendű felperesek családnevét és a család két generációját tüntette fel, amely alapján a nyilvános cégadatokból a III-IV. felperesek, illetve közeli hozzátartozójuk is egyértelműen beazonosíthatók voltak. Az I. rendű felperes – nyilatkozatai alapján – ugyanezen nyilvános cégadatokat használta fel az Adatkezelés2 vonatkozásában is, amely adatkezelések során szükségszerűen jutott a III-IV. rendű felperesek és közeli hozzátartozójuk személyes adatainak (legalább a természetes személyek nevének, illetve az érdekkörükbe tartozó vállalkozás nevének) birtokába. A III-IV. rendű felperesek és közeli hozzátartozójuk az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 1. pontja szerinti érintettként az Infotv. 60. § (1) bekezdése és az Ákr. 10. § (1) bekezdése alapján ügyféli jogállással rendelkeztek, mivel személyes adataikat az I. rendű felperes az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 2. pontjában meghatározottak szerint kezelte. Az adatkezeléseknél fogva a III-IV. rendű felperesek és közeli hozzátartozójuk érintetti jogaik gyakorlására jogosultak voltak.
- [49] A közigazgatási hatóságot a döntésének meghozatalához szükséges mértékben terheli a vizsgálódási (az Ákr. 62. §-a szerinti tényállás tisztázási) kötelezettség; az ügyféli jogállás hiányának megállapítása esetén az Ákr. 80. § (1) bekezdésére figyelemmel terheli továbbá az Ákr. 112. § (2) bekezdés b) - d) pontjaiban meghatározott fellebbezhető végzés meghozatalára irányuló kötelezettség. A közigazgatási hatóság az Ákr. 81. § (1) bekezdése alapján az önálló

104.K.701.309/2021/15.

jogorvoslattal támadható végzését köteles külön, nem pedig az ügy érdemében hozott határozatában indokolni. Mivel az alperes – helyesen – a kérelmezők érintetti minőségét elfogadta, ezáltal ügyféli jogállásuk hiányát nem állapította meg, a III-IV. rendű felpereseket érintően az Ákr. 112. § (2) bekezdés b) - d) pontjaiban meghatározott fellebbezhető végzést nem hozott, így e tekintetben indokolási kötelezettség sem terhelte; az érintettek beazonosítása körében tett határozati megállapításai okszerűek.

- [50] Alapítan az I. rendű felperes azon – tartalmilag az Ákr. 81. § (1) bekezdésének megsértésére irányuló – állítása is, hogy a határozat rendelkező részének 1.1. és 1.2. pontjai egymással átfedésben vannak, az 1.1. pont az 1.2. ponthoz képest többlet-elemet nem tartalmaz. A bíróság megállapította, hogy határozat rendelkező részének 1.1. pontja az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontja, míg 1.2. pontja az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés a) pontja, 5. cikk (2) bekezdése, 12. cikk (1) és (4) bekezdései, 14. cikke, 15. cikke és 21. cikk (4) bekezdése sérelmét állapította meg. Az általános adatvédelmi rendelet 77. cikk (1) bekezdése és az Infotv. 60. § (1)-(2) bekezdései alapján lefolytatott adatvédelmi hatósági eljárásban az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (4)-(6) bekezdéseiben felsorolt rendelkezések megsértése miatt van helye közigazgatási bírság kiszabásának, amelyből értelemszerűen következik az érintett rendelkezések megsértésének megállapíthatósága. Mindezek szerint az az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (5) bekezdés a) pontjának megfelelően az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontjában foglalt megsértése –az általános adatvédelmi rendelet [47] preambulum bekezdésében írtakra figyelemmel – külön is megállapítható volt, ezen alperesi megállapítás nincs tartalmi átfedésben a rendelkező rész 1.2. pontjában foglalt megállapításokkal.
- [51] Az I. rendű felperes érvelésével szemben az általános adatvédelmi rendelet 57. cikk (1) bekezdés b) és d) pontjaiban foglaltakból nem következik az alperesnek olyan feladatköre, amely az egyes adatkezelői csoportokra lebontott sajátos és egyedi tájékoztatók elkészítését és közzétételét írta elő. Nem lehet ezen rendelkezéseknek olyan jelentést tulajdonítani, amely azzal jár együtt, hogy az alperes feladatkörébe tartozna a sajtó széleskörű tevékenységének beazonosítása, alapvető funkcióinak behatárolása, és az egyes sajtótermékek típusához rendelt a hatóság iránymutatása arra vonatkozóan, hogy a sajtótermékek megjelenéséhez szükséges adatkezelés mely jogcímen, milyen feltételek teljesítése mellett lehetséges. A bíróság kiemeli, hogy az I. rendű felperes maga is jelentős anyagi erőforrásokkal bíró gazdálkodó szervezet. Elvárható tőle, hogy amennyiben az általános adatvédelmi rendelet alkalmazásához szükséges megfelelő szakértelemmel saját szervezetén belül nem rendelkezik, szükség esetén külső erőforrás bevonásával biztosítsa saját adatkezelése jogszerűségének megteremtését. E körben őt az általános adatvédelmi rendelet szabályai közvetlenül kötelezik, nem hivatkozhat alappal arra, hogy az alperes valamely általános jellegű, jogalkalmazást segítő tájékoztatási kötelezettségének az Ákr. alapelveit megsértve nem megfelelően tett eleget.
- [52] A felek egyező nyilatkozatai alapján a bíróság tényként fogadta el, hogy az alperes elmulasztotta az Infotv. 60/A. § (6) bekezdésében, valamint az általános adatvédelmi rendelet 77. cikk (2) bekezdésében előírt értesítési, illetve tájékoztatási kötelezettségét. A Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján a közigazgatási cselekmény megsemmisítésének akkor van helye, ha a megelőző eljárás lényeges szabályainak megszegésével okozott jogsérelem a perben nem orvosolható. Egységes az irányadó bírósági joggyakorlat a tekintetben, hogy az ügyféli jogok alapvető sérelme az ügy érdemére kiható jogszabálysértést valósít meg

104.K.701.309/2021/15.

(Kfv.IV.35.015/2021/4.). Ha lényeges eljárási garanciák sérülnek, akkor a közigazgatási határozatot még akkor is hatályon kívül kell helyezni, ha egyébként a garanciális szabályok betartásával is ugyanazon közigazgatási döntést hozná meg a hatóság (Kfv.IV.37.936/2015/8., Kfv.IV.37.134/2019/9.). A Kúria – eltérő jogszabályi környezetet értelmezve, agrártámogatási ügyben – mondta ki a Kfv.IV.35.015/2021/4. számú ítéletében, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog alapján egyes eljárási garanciák, így a hivatalból való eljárás megindítása esetén az ügyfél értesítése és a jogszabálynak megfelelően bizonyítás lefolytatása, olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása mindenképpen kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül is, tekintve, hogy a sérelem nagysága eléri az alaptörvényellenesség szintjét.

[53] Az Alaptörvény XXIV. cikke önállóan, az ügyintézés alapjogaként ismeri el a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot. Az Alkotmánybíróság ennek értelmezése során a 3311/2018. (X. 16.) AB határozata indokolásának [33], [34] és [36] bekezdéseiben – hivatalbóli eljárás megindításáról, valamint bizonyítékok ismertetéséről szóló értesítés mellőzése kapcsán – kifejtette: a nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jog érvényesülése feltételezi, hogy az ügyfél megismerhesse a hatóság bizonyítási eljárását, az annak keretében beszerzett bizonyítékokat, amelyekre a hatóság az ügyfelet érintő döntéseit alapozza. A bizonyítékok megismertetése az ügyféllel – az eljárásról való értesítés elmaradása esetén – orvosolhatná az abból eredő hátrányokat, azonban annak elmaradása tovább fokozza az ügyféli jogok sérelmét. Azt állapította meg, hogy az eljárás megindulásáról való értesítés joga, valamint a bizonyítékok megismerésének joga a nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jogon keresztül a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog értelmezési tartományához szükségképpen hozzátartozik. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz való jog alapján az egyes eljárási garanciák olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme úgy is bekövetkezhet, hogy nem áll fenn oksági kapcsolat a lényeges eljárási szabálysértés és az ügy konkrét kimenetele között, azonban az ügyféli jogok érvényesíthetősége olyan sérelmet szenved, amely az eljárás egészét és körülményeit figyelembe véve eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét. Az eljárás megindításáról való döntés, valamint a bizonyítékok ügyféllel való ismertetésének elmaradása olyan eljárási szabálysértések, amelyek – az eljárás kimenetelétől függetlenül – kihatnak az ügy érdemére. Ennek megfelelően a Kúria a Kfv.IV.37.119/2021/4. számú ítéletében elvi érveléssel mondta ki, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog alapvető eleme az ügyféli jogok biztosításának lehetősége.

[54] A jelen perben vizsgált, kérelemre induló adatvédelmi hatósági eljárásban a II-IV. rendű felperesek kérelmeikben kifejthették érveiket, az I. rendű felperes által becsatolt dokumentumokkal – tárgybeli sajtótermékek, a felperesek között az adatkezelésről folytatott levelezés – maguk is rendelkeztek. Kereseti érvelésük szerint jogsérelmük abban nyilvánult meg, hogy az alperes értesítése esetén koncentráltabb tartalommal tudtak volna nyilatkozatot tenni, illetve sérült az általános adatvédelmi rendelet 78. cikk (2) bekezdésében meghatározott jogorvoslati joguk. A bíróság rámutat arra, hogy a II-IV. rendű felperesek a közigazgatási perben nem tudtak felhozni olyan bizonyítékot, amelyet az alperes a tényállás megállapítása során figyelmen kívül hagyott volna. További nyilatkozási érvelésük „ellehetetlenülése” a közigazgatási eljárásban nem bizonyítékok beszerzésére, további bizonyítás lefolytatására irányult volna, hanem – kereseti érvelésük tartalmából következően – bizonyos szempontú jogértelmezéssel segíthették volna az alperest döntésének meghozatalában, reagálhattak volna az I. rendű felperes nyilatkozataira. Kérelmezői fellépésükből adódóan a védekezéshez való joguk eleve nem sérülhetett. Az általános adatvédelmi

104.K.701.309/2021/15.

rendelet 78. cikk (2) bekezdésében foglalt keresetindítási jogukkal pedig az Infotv. 60/A. § (6) bekezdésében meghatározott határidő eredménytelen elteltét követően sem éltek. Keresetükben nem hivatkoztak arra, hogy a közigazgatási hatósági eljárás során bármikor az Ákr. 33. §-ában meghatározott iratbetekintés iránti kérelmet terjesztettek volna elő, illetve azt az alperes elutasította volna. Ugyanígy nem adták elő, hogy az Ákr. 64. §-ában meghatározott ügyféli nyilatkozattal az alperes által vizsgáltakhoz képest további – a tényállás tisztázásához szükséges – bizonyítékot tudtak volna szolgáltatni. Ezzel szemben az alperes határozatában részletesen ismertette az I. és a II-IV. rendű felperesek közötti kommunikáció tartalmát, minden releváns iratot, nyilatkozatot, így a II-IV. rendű felperesek nyilatkozatait, kérelmeit is. A bíróság hangsúlyozza, hogy az alperes által a határozatban ismertetett tényállást a felek érdemben szintén nem vitatták. Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes eljárási szabályt szegett, amikor nem tett eleget az általános adatvédelmi rendelet 77. cikk (2) bekezdésében, valamint az Infotv. 60/A. § (6) bekezdésében foglalt tájékoztatási, illetve értesítési kötelezettségének, azonban ezen eljárási szabályszegések nem hatottak ki az ügy érdemére, nem állnak oksági kapcsolatban az alperesi döntéssel. Nem tekinthetők lényeges eljárási szabályszegésnek sem, mivel – az ügy tényállására figyelemmel – nem eredményezték a II-IV. rendű felperesek Alaptörvény XXIV. cikkében biztosított alapjogai sérelmét, nem érték el az alaptörvény-ellenesség szintjét. A II-IV. rendű felperesek az iratbetekintési, nyilatkozattételi jogukat az alperes tájékoztatási, illetve értesítési kötelezettségének teljesítésétől függetlenül gyakorolhatták volna, azonban az iratbetekintési, illetve nyilatkozattételi lehetőségükkel nem éltek, így az Ákr. általuk hivatkozott 33. § (1) és 64. § (1) bekezdései sem sérültek. Lényeges és konkrét eljárási rendelkezések megsértésének hiányában az Ákr. 2. §-ában és 5. § (2) bekezdésében foglalt alapelvek sérelme sem állapítható meg. [55] Szintén alaptalan a II-IV. rendű felperesek hivatkozása az alperes tényállás tisztázási kötelezettségének megsértésére. Az alperesnek az Ákr. 62. §-a alapján az ügyben releváns tényállást a döntésének meghozatalához szükséges mértékben kell tisztáznia. Ennek során az adatkezelések jogszerűségéről kellett állást foglalnia, mely szempontból lényegtelen, hogy az

I. rendű felperes miként választja ki a Forbes listán szereplő személyeket. Az Ebtv. 4-5. §-ai alapján a Forbes listán szereplő személyek kiválasztása körében az I. rendű felperes nem volt köteles a II-IV. rendű felpereseket érintően az egyenlő bánásmód követelményének megtartására, ahogyan a jelen ügyben az általános adatvédelmi rendelet vagy az Infotv. rendelkezései alapján az alperes sem rendelkezett hatáskörrel az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének vizsgálatára, mivel az Infotv. 2. §-a értelmében nem alkalmazandó 6. §-a alapján kizárólag a tárgybeli adatkezelésektől eltérő adatkezelés esetén vizsgálhatja az egyenlő bánásmód követelményének megtartását.

[56] A bíróság megállapította, hogy a II-IV. rendű felperesek hivatkozása az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (3) bekezdés a) pontja alkalmazása során a határozat ellentmondásos jellegére – tartalmilag az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt okszerű indokolási kötelezettség megsértésére – az ügy érdemére, az anyagi jogszabályok értelmezése körébe tartozó kérdés, mivel az adatkezelések nyomán létrejött sajtótermékek minősítése, az I. rendű felperes tevékenységének értékelése alapozza meg az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (3) bekezdés a) pontjának felhívását. Ezen kereseti kifogást ezért a bíróság alább, az anyagi jogi kérdésekkel összefüggésben, – a [63] bekezdésben foglalt megállapításokra figyelemmel – a [79] - [80] bekezdésekben vizsgálta.

[57] A továbbiakban a bíróság az anyagi jogi kifogásokat vizsgálta. A határozat alapján az I. rendű felperes adatkezelésének az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti jogalapon volt helye. Az I. rendű felperes kereseti érvelése körében kifejtette, hogy

104.K.701.309/2021/15.

újságírói tevékenységével, a sajtó működési mechanizmusával összeegyeztethetetlen adminisztratív terhet jelentene számára az alperesi elvárás teljesítése, amelyre ugyanakkor nincs is szükség, hiszen adatkezelése az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés e) pontján alapult, így az f) pont szerinti jogalapon történő adatkezeléshez kapcsolódó további kötelezettségek nem terhelték. Ennélfogva a bíróság azt vizsgálta, hogy – az I. rendű felperesre ruházott közhatalmi jogosítvány hiányában – az adatkezelésekre az I. rendű felperes közérdekű feladatának végrehajtása érdekében volt-e szükség. A közérdekű feladathoz kapcsolódó jogalap akkor állapítható meg az általános adatvédelmi rendelet [45] preambulum bekezdése szerint, ha az adatkezelésre közérdekű feladat végrehajtásához szükséges jogosítvány gyakorlása miatt van szükség, az adatkezelésnek továbbá az uniós jogban vagy valamely tagállam jogában foglalt jogalappal kell rendelkeznie. A [45] preambulum bekezdés kifejezetten rögzíti, hogy elegendő lehet az is, ha egyetlen jogszabály szolgál jogalappal több olyan adatkezelési művelethez, amelyre közérdekből végzett feladat ellátásához vagy közhatalmi jogosítvány gyakorlásához van szükség; továbbá az adatkezelés célját is uniós vagy tagállami jogban kell meghatározni. Mindezek szerint közérdekű feladatot az európai uniós vagy hazai jogszabály határozhat meg az adatkezelő számára.

[58] Az I. rendű felperes érvelése szerint az EuB C-203/15. számú ítéletének 93. bekezdése, valamint az Smtv. 10. §-a biztosítja számára azt, hogy az adatkezelései a közérdekű feladatának végrehajtásához kapcsolódtak. Az EuB C-203/15. számú ítéletének 93. bekezdése azt rögzíti, hogy a szabadság minden demokratikus társadalomban különös jelentőséggel bír. Ezen, a Charta 11. cikkében biztosított alapvető jog a demokratikus és pluralista társadalom egyik lényegi alapja, azon értékek közé tartozik, amelyen az Európai Unióról Szóló Szerződés 2. cikke értelmében az Unió alapul. Az Smtv. 10. §-a egyfelől rögzíti a közvéleménynek a tájékozódáshoz való jogát, azaz a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről történő tudomásszerzésükhöz való jogukat, másfelől kimondja, hogy a sajtó feladata ezen ügyekről és eseményekről a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás. A bíróság megállapította, hogy

az I. rendű felperes nem tudott megjelölni sem olyan európai uniós, sem olyan hazai jogszabályi rendelkezést, amely számára az adatkezelések tekintetében a közérdekű feladat végrehajtásához szükséges felhatalmazást megteremtené. Az Smtv. 10. §-a ilyen közérdekű feladatot az I. rendű felperes számára nem ír elő, az általa végzett üzleti-gazdasági újságírási tevékenységet nem lehet sem közérdekű feladatnak, sem a magyar nemzeti jog szóhasználatában közfeladatnak minősíteni. A Charta 11. cikkében megfogalmazott véleménynyilvánítás szabadságához való jog sem jelenti az újságírás közfeladatként történő megjelölését.

[59] A bíróság figyelemmel volt arra, hogy az EuB értelmezte az Irányelv 7. cikkének e) pontját, amely tartalmilag megegyezik az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés e) pontjával. Az EuB a C-73/16. számú (Puskár) ügyben meghozott ítélete rendelkező részének 3. pontjában kimondta, hogy az Irányelv „7. cikkének e) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes a személyes adatok tagállami hatóságok általi, az adóbeszedés és az adócsalás elleni küzdelem céljából való olyan kezelése, mint amelyre személyek alapügyben szóban forgóhoz hasonló nyilvántartásának felállításával az érintett személyek hozzájárulása nélkül sor került, feltéve egyrészt, hogy ezeket a hatóságokat a nemzeti jogszabályok az e rendelkezés értelmében vett közérdekből elvégzendő feladatokkal ruházták fel, hogy a nyilvántartás felállítása és az érintett személyek nevének e nyilvántartásba való felvétele a közvetett célok megvalósítására ténylegesen alkalmas és annak érdekében ténylegesen szükséges, és hogy

104.K.701.309/2021/15.

elegendő valószínűsítő körülmény létezik annak véleményezésére, hogy az érintett személyek jogosan szerepelnek az említett nyilvántartásban, másrészt pedig a személyes adatok ezen kezelésének jogszerűségével kapcsolatos, az Irányelvben előírt valamennyi feltétel teljesül.” Tehát az EuB ezen döntésében egyértelműen kimondta, hogy a közérdekű feladat az, amelyet a nemzeti jogszabály közérdekből elvégzendő feladatként kifejezetten megjelöl.

- [60] Az Alaptörvény I. rendű felperes által hivatkozott IX. cikk (2) bekezdésében és VI. cikk (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek, valamint az Alkotmánybíróság általa felhívott határozatai indokolásának a közérdekű tevékenységgé minősítés kapcsán nincs jelentősége. Az Alkotmánybíróság a 3145/2018. (V.7.) AB határozatának [32] bekezdésében rögzítette, hogy „az Alkotmánybíróság értelmezésében ugyanakkor a közéleti kérdések köre szélesebb a politikai szólásnál, illetve a közhatalmat gyakorló személyek tevékenységének bírálatánál. Ennek megfelelően a közéleti vita nem csak az állami és önkormányzati, a közhatalmi intézményrendszer működésének egészét fogja át, hanem felöleli az üzleti élet társadalmi felelősségvállalásának és az üzleti élet világában egyre sokasodó számban jelentkező közéleti kérdéseit (pl. környezetvédelmi, energiahatékonysági, munka-, és közlekedésbiztonsági kérdések) [14/2017. (VI.30.) AB határozat, Indokolás [26]-[27] bekezdés]”. Az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III.7.) AB határozata indokolásának [40] bekezdésében kifejtette, hogy „A sajtószabadság – amely felöleli valamennyi médiatípus szabadságát – a szólásszabadság intézménye. A sajtó ugyanis – tevékenységének egyre összetettebb és szerteágazóbb jellege mellett is – mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze. A szólásszabadság kitüntetett jellege e tekintetben a sajtószabadságra is vonatkozik és vonatkozik rá a szabadság kettős igazolása is: a sajtószabadság jelentőségét a szubjektív alapjog és a demokratikus közvélemény alkotmányos intézménye egyaránt igazolja. Az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése ennek megfelelően a sajtószabadság elismerése mellett a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeinek biztosításáról is rendelkezik.”. Az Alkotmánybíróság a 3/2015. (II.2.) AB határozata indokolásának [25] bekezdésében rögzítette, hogy „A közéleti véleménynyilvánítás fokozott védelme nem csak a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, hanem a közügyek körébe tartozó tényállásokra is vonatkozik. [...] A közügyekkel kapcsolatos tények, információk közlésének fokozott védelme kiváltképp vonatkozik a sajtó működésére, mivel a sajtónak alkotmányos küldetése, hogy a közügyek alakulására befolyással lévő történéseket, körülményeket, összefüggéseket feltárja, és a nyilvánosság tudomására hozza. A média szabad tájékoztató tevékenysége a modern demokratikus nyilvánosság legfontosabb alkotóeleme, ezért központi jelentősége van annak, hogy a sajtó bizonytalanság, megalkuvás és félelem nélkül láthassa el ezt a feladatát. Ez nem azt jelenti, hogy sajtó tevékenységére ne vonatkozhatnának törvényi előírások – ilyen előírásokat az Alkotmánybíróság már több esetben alkotmányosnak talált (ld. 1/2007. (I.18.) AB határozat, illetve 3096/2014. (IV.11.) AB határozat) –, de ezek megalkotásakor és értelmezésekor mindig úgy kell eljárni, hogy a sajtó alkotmányos küldetésének teljesítését, a közérdeklődésre számot tartó információk közzétételét ne akadályozzák vagy hátráltassák.” Az Alkotmánybíróság a 28/2014. (IX.29.) AB határozata indokolásának [42] bekezdésében kimondta: „Mindaddig, amíg valamely tájékoztatás nem visszaélés a sajtószabadság gyakorlásával, az emberi méltóság védelmével összefüggésben a személyiségi jogok sérelmére való hivatkozás ritkán alapozza meg a sajtószabadság gyakorlásának a korlátozását. Valamely jelenkori eseménnyel kapcsolatban a nyilvánosság figyelme elé került személyről készült képmás általában az eseménnyel összefüggésben az engedélyük nélkül nyilvánosságra hozható.”

104.K.701.309/2021/15.

- [61] A bíróság rámutat arra, hogy az Alaptörvény fenti rendelkezései, illetve azok alkotmánybíróági értelmezése nem arról szól, hogy az I. rendű felperes tevékenysége jogszabályban meghatározott közérdekű tevékenység, hanem arról ad számot, hogy az I. rendű felperes tevékenysége kapcsolódik az Alaptörvényben meghatározott tájékoztatáshoz, valamint tájékozódáshoz fűződő alapjoghoz. Ezen rendelkezések azt tartalmazzák, hogy a sajtó feladata az Alaptörvényben védett alkotmányos alapjogok biztosításához szükséges, védelemre szorul, ezért az ezen feladatának ellátásához szükséges adatkezelés elengedhetetlen ahhoz, hogy a feladatát el tudja látni. Azonban ezen rendelkezések nem határozzák meg egyúttal azt is, hogy az általános adatvédelmi rendeletben meghatározott adatkezelési jogcímek közül a sajtó mely adatkezelési jogcímet hívhatja fel. Az, hogy az I. rendű felperes az adatkezelések során alkotmányos feladatkörében járt el, nem azonos azzal, hogy közérdekű feladatot hajtott végre. Az alperes alappal jutott tehát arra a következtetésre, hogy az általános adatvédelmi rendelet szerinti közérdekű feladat, azaz a magyar jog alapján valamely jogszabály által közfeladatnak minősített tevékenységhez kapcsolódó feladat az I. rendű felperes tevékenysége során nem állapítható meg.
- [62] A Kp. 2. § (1) bekezdése értelmében a bíróság feladata, hogy eljárása során a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben – erre irányuló megalapozott kérelem esetén – hatékony jogvédelmet biztosítson. Az I. rendű felperes álláspontjával szemben a bíróságnak a Charta 11. cikke, a Ctv., az Smtv., az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése és VI. cikk (3) bekezdése, valamint az Alkotmánybíróóság gyakorlata nem ad lehetőséget arra, hogy jogot alkosson. A jelen perben eljáró bíróság hatásköre nem terjed ki arra, hogy átvegye a jogalkotó feladatkörét. Az I. rendű felperes előadása szerint a magyar jogalkotó az általános adatvédelmi rendelet [153] preambulum bekezdésében, valamint 85. cikkében foglalt megsértésével elmulasztotta a sajtó alkotmányos feladatának ellátásához szükséges jogszabályi rendelkezések megalkotását, azaz nem egyeztette össze a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságára vonatkozó szabályokat a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokkal. A közigazgatási ügyekben eljáró bíróság nem tehet arra nézve megállapítást, hogy a nemzeti jog az általános adatvédelmi rendelet szabályaihoz képest megfelelő rendelkezéseket tartalmaz az általános adatvédelmi rendelet [153] preambulum bekezdésében megfogalmazottak teljesítéséhez. A bíróság kizárólag azt vizsgálhatja, hogy a jelen ügy tényállása mellett az I. rendű felperes tevékenysége bármilyen módon ellehetetlenül-e az általános adatvédelmi rendelet szabályainak alkalmazása révén. Megállapítható, hogy az I. rendű felperes tevékenysége, a sajtótermék előállításához szükséges vizsgálódása, üzleti modellje arra épül, hogy a nyilvánosan elérhető adatbázisok adatait felhasználva saját módszertanával a közvélemény tájékoztatásához szükséges adatokat állítson elő, és azokat közérthető formában a közvélemény elé tárja. Ennek során adatokat gyűjt, elemez, ezen adatokat az érintettek elé tárja, válaszaikat bevárja, szükség esetén korrigál, majd hosszabb előkészítés után jelenteti meg a sajtótermékeket. Mindezen folyamat végigvitelét az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontjában foglalt jogos érdek megállapításához szükséges érdekmérlegelés elvégzése nem teszi lehetetlenné. Ezáltal sem az I. rendű felperes tájékoztatási tevékenysége, sem a sajtószabadság megvalósításához szükséges feladatainak ellátása nem lehetetlenül el, számára aránytalan terhet az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontjában foglalt érdekmérlegelés elvégzése nem jelent. Ennélfogva alaptalan az I. rendű felperes azon hivatkozása, hogy akár az általános adatvédelmi rendelet szabályai, akár a hazai jogalkotás általa vélt hiányosságai a sajtószabadság megvalósításában, a tájékozódáshoz fűződő jogok biztosításában betöltött szerepkörét ellehetetleníti. Az általános adatvédelmi rendelet megalkotása éppen azt a célt szolgálta, hogy a Chartában rögzített és egymással konkuráló

104.K.701.309/2021/15.

szabadságjogok – jelen esetben a II-IV. rendű felperesek személyes adataik védelméhez, illetve magánéletük tiszteletben tartásához való joga, szemben az I. rendű felperes véleménynyilvánításhoz, valamint a közvélemény tájékozódáshoz fűződő jogával – összeegyeztethetők legyenek egymással.

- [63] Ezt követően a bíróság az adatkezelés célját vizsgálta, amelynek során figyelemmel volt az Alaptörvény IX. cikkében, az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikkében, a Charta 11. cikkében, valamint az Smtv. 1. § 6. pontjában, 10. és 13. §-aiban foglaltakra. Vizsgálta továbbá az adatkezelések céljához kapcsolódóan a végeredményként megjelenő sajtótermékeket, hogy azok a sajtó széles körű – a vitatott megítélésű bulvártól a kulturális és tudományos ismeretterjesztő szerepkörökön át a politikai oknyomozó újságírásig terjedő – funkcióiból mely kategóriába sorolhatók. Az alperesi minősítés szerint az adatkezelések „pletykaéhséget” kielégítő sajtótermékek megjelenését szolgálták. A pletyka a hétköznapi értelemben valamely személyes vagy magánügyet, illetve koholt, elferdített dolgot, ügyet bizalmasan vagy alattomban tárgyaló, kitergető, indiszkrét, felelőtlen vagy rosszakaratú híresztelés, amely valakit erkölcsi vagy társadalmi tekintetben rendszerint gyanúba vagy rossz hírbe hoz. Ehhez képest a II-IV. rendű felperesek tulajdonában és vezetése alatt álló vállalkozás, továbbá a II. rendű felperes egyéb vállalkozásai becsült piaci értékének meghatározása értéksemleges. Az alperes nem állapított meg az értékbecsléssel kapcsolatos szándékos elferdítést, a sajtótermékek megjelenéséhez kapcsolódó erkölcsi vagy társadalmi negatív értékítéletet; ezekkel összefüggő értékelhető tények – azon a szintén értéksemleges tényen túl, hogy a II-IV. rendű felperesek az átlagot messze meghaladó mértékben vagyonosak – a perben sem merültek fel. Egy működő vállalkozás piaci értékének meghatározása valamennyi üzleti információ birtokában sem lehet teljesen pontos, kizárólag nyilvános információkra támaszkodva pedig tényleg csak becslésről lehet beszélni. Azonban mindkét esetkör komoly piaci ismereteket és gazdasági felkészültséget kíván, az eredmények sajtótermékben történő közzlése ezért egyértelműen az üzleti-gazdasági újságírás körébe tartozó tevékenység. A legnagyobb, magyar tulajdonban lévő vagy magyar vezetésű vállalkozások a hazai üzleti élet kiemelkedő szereplői, tulajdonosaik és vezetőik a közélet egyik szegmensének jelentős alakítói, különösen, ha az államháztartás részét képező forrásokkal fejlesztik vállalkozásaikat. A tárgybeli családi vállalkozás saját piaci szegmensében elért sikeréhez állami támogatások kapcsolódnak, ennek közzlése, a vállalkozás jövőbeni fejlődésének az MNB hitelprogramja segítségével történő előrevetítése szintén a gazdasági újságírás része. A közvélemény tájékoztatása a közpénzeknek a magánvállalkozások fejlesztése érdekében történő felhasználásáról – ezáltal a magyar gazdaság és társadalom fejlődésének, mint legitim célnak az elősegítéséről – a sajtó „örkutya” szerepköréhez tartozik, összhangban van az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal. A közéletben vita tárgya, hogy a Magyar Állam támogatásaival mennyiben és mennyire jogszerűen járult hozzá egyes, a gazdaglistákon szereplő személyek vagyonának létrejöttéhez. A sajtó elősegítheti azt, hogy a közpénzek felhasználása olyan módon történjen, amely a támogatott vállalkozás fejlesztésén keresztül hozzájárul az Alaptörvény XII. cikk (1) és XXX. cikk (1) bekezdéseiben meghatározott alkotmányos célok eléréséhez. Mindezek szerint az üzleti-gazdasági újságírás körébe tartozó sajtótermékek megjelenése nem a közvélemény „pletykaéhségének” kielégítését szolgálta, hanem a szócikkeken keresztül hozzátett a sajtó közéleti „örkutya” szerepköréhez; az alperes ezzel ellentétes megállapításai alaptalanok. Az I. rendű felperes „örkutya” szerepkörben folytatott újságírási tevékenysége az adatkezeléshez fűződő jogos érdekét erősíti a II-IV. rendű felperesek jogos érdekével szemben, a határozat rendelkező részében tett – helyes – alperesi megállapításokra ugyanakkor nem hat ki. Az általános adatvédelmi rendelet megsértett

104.K.701.309/2021/15.

előírásaival ezen téves alperesi álláspont nem hozható összefüggésbe, mert az I. rendű felperes által folytatott újságírás jellemzőiről alkotott álláspontjától függetlenül az alperes az I. rendű felperesnek a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való jog gyakorlása céljából folytatott tevékenységét – amelyhez az általános adatvédelmi rendelet jogkövetkezményeket fűz – nem vonta kétségbe.

- [64] Alapítan az I. rendű felperes azon érvelése is, miszerint a II-IV. rendű felperesek gazdasági szerepvállalásának körében az érdekmérlegelést a jogalkotó már maga elvégezte. Az Infotv. 3. § 6. pontjának megfelelően a Ctv. 10. § (2) bekezdésében meghatározott teljeskörű nyilvánosság a cégszolgálatok körében nem értelmezhető úgy, hogy bárkinek bármilyen célból teljeskörű felhatalmazást biztosítana a nyilvános cégszolgálatok kezelésére vonatkozóan. A Ctv. preambuluma és 10. § (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a közhiteles cégnyilvántartás adatainak teljeskörű nyilvánossága a gazdasági forgalom biztonságát, valamint a hitelezői érdekek vagy más közérdek védelmét biztosítja. A teljeskörű nyilvánosság ezen adatok megismerésének jogát jelenti, amely nem foglalja magában azok kezelésének jogát, és a kezelés során ezen adatokból más jellegű, adott esetben személyes adatokra történő következtetések levonását. Az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontja, valamint [47] preambulum bekezdése az adatkezelő feladatává teszi annak megállapítását, hogy a saját vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges az adatkezelés, és ezen jogos érdek az érintett érdekeivel, alapvető jogaival és szabadságaival szemben elsőbbséget élvez, figyelembe véve az adatkezelővel való kapcsolata alapján az érintett észszerű elvárásait; mely feltételek fennállta esetén jogalapot biztosít az adatkezelésre. Az érdekmérlegelés célja éppen az, hogy egyértelműen megállapítható legyen, hogy az adatkezelő, vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítésével szemben nincsenek olyan elsőbbséget élvező érdekek, amelyek szerint az érintett érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai elsőbbséget élveznek, így a személyes adatai védelmét teszik szükségessé az adatkezelő jogos érdekével szemben.
- [65] Az érdekmérlegelés szabályszerű elvégzéséhez nyújt segítséget a Munkacsoport WP217 számú véleménye, amely még az Irányelv 7. cikkét értelmezve fejtette ki az érdekmérlegelési teszt szabályszerű elvégzéséhez szükséges, egymásra épülő feladatok sorrendjét. Ennek során az adatkezelői jogos érdek elsőbbségének megállapítása elengedhetetlenné teszi, hogy a mérlegelési teszt alkalmazásával minden lehetséges tényezőt figyelembevételre kerüljön. Elsőként számba kell venni az adatkezelő, valamint a harmadik fél jogszerű érdekeit; az adatkezelő adatfeldolgozáshoz fűződő érdekét, esetleg a társadalom számára az adatfeldolgozásból előnyként jelentkező érdeket. Egyértelműen erősíti az adatkezelő saját, adott esetben üzleti érdekét is, ha ez egybeesik a társadalom egészének érdekével, például a sajtó tájékoztatáshoz fűződő joga a közvélemény tájékozódáshoz fűződő jogával. Az adatkezelő érdekének jogszabályon alapulónak, egyértelműnek, valósnak és fennállónak kell lennie. A Chartában, illetve az Emberi Jogok Európai Egyezményében rögzített alapvető jogok és szabadságok közül több is ellentétben állhat a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jogokkal. Egyes esetekben az adatkezelő hivatkozhat közérdekre, vagy szélesebb közösség érdekére (függetlenül attól, hogy arról nemzeti jog vagy szabályozások rendelkeznek-e). Az is lehet, hogy az adatkezelő üzleti érdeke bizonyos fokig egybeesik a közérdekkel. Általánosságban az, hogy az adatkezelő nem csak a saját jogszerű (pl. üzleti) érdekében cselekszik, hanem szélesebb közösség érdekében is, jobban az adatkezelői érdek felé billenti a mérleget. Miután az adatkezelő a saját, illetve a harmadik fél jogos érdekeit számba vette, meg kell vizsgálnia az adatkezeléssel érintettek jogos érdekeit, figyelembe kell vennie azt, hogy az adatkezelés rájuk nézve milyen hatással jár; mind a pozitív, mind a negatív következményeket

104.K.701.309/2021/15.

mérlegelve. Az adatkezelői, illetve az érintetti jogos érdekek összevetéséből kiderül az, hogy hol jelentkeznek erősebb érdekek. Összességében az Irányelv 7. cikk f) pontjára tekintettel megfogalmazott elvárások jól alkalmazhatóak az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontjában meghatározott érdekmérlegelés során is. A WP217 számú vélemény ugyan nem jogszabály, csak nem kötelező jellegű iránymutatásként értékelhető, amely ismeretének hiánya azonban nem mentesít az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontjában és [47] preambulum bekezdésében már kötelező jelleggel előírtak teljeskörű elvégzése alól. A Munkacsoport WP260 számú iránymutatása – szintén a jogalkalmazást segítve – igen részletesen tartalmazza az általános adatvédelmi rendelet 13. és 14. cikkeiben foglalt tájékoztatási kötelezettség jogszerű teljesítésének módját, valamint az e kötelezettség alóli kivételek eseteit.

- [66] A fentiekre tekintettel az alperes helyesen állapította meg, hogy az I. rendű felperes érdekmérlegelése nem volt megfelelő, mivel az „féloldalasra” sikerült, teljeskörűsége nem dokumentált. Az I. rendű felperes csak a saját, illetve a harmadik fél (nyilvánosság) jogos érdekeit vette részletesebben figyelembe, ugyanakkor nem vette számba az érintettek valamennyi lehetséges jogos érdekét (az adatkezelés érintettekre gyakorolt hatását), és a kettő összevetésével is adós maradt. Hangsúlyozza a bíróság, hogy az érdekmérlegelés elvégzésének megfelelő dokumentálása és erről az érintettek tájékoztatása éppen azt biztosítja, hogy az adatkezelő az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontján alapuló jogos érdekét megfelelően alátámassza. A teljeskörű érdekmérlegelés hiányában a jogos érdek fennállhat ugyan, azonban az annak megállapításához szükséges adatkezelői aktív tevékenység elvégzése nem igazolható. Az érdekmérlegelési tesztet az adatkezelést megelőzően kell elvégezni, és megfelelően dokumentálni. A már elvégzett érdekmérlegelés az adatkezelés megkezdését követően az érintetti joggyakorlással összefüggésben pontosítható ugyan, de a rendelkezésre álló információkhoz képest a jogos érdekek egyensúlyát már az adatkezelés megkezdésekor (ideiglenes jelleggel) is meg kell teremteni.
- [67] Az I. rendű felperes a tájékoztatási kötelezettségének sem megfelelő elvégzését, sem annak elmulasztása kimentésére a WP260 számú iránymutatás valamely kivételének fennállását nem tudta alátámasztani. Az általa becsatolt tájékoztató levelek nem tartalmazzák teljes körűen az általános adatvédelmi rendelet 14. cikkében meghatározott, és a WP260 számú iránymutatás mellékletében táblázatos formában is áttekinthetően megismerhető tartalmi elemeket. Minden érintetteknek egyedi tájékoztatást kellett volna kapnia az általános adatvédelmi rendelet 14. cikkében foglaltokról, azonban a tájékoztatás hiányossága miatt nem ellenőrizhető az általános adatvédelmi rendelet 14. cikk (3) bekezdésében foglalt határidők megtartottsága, nem nevesített az adatkezeléssel érintettek köre. A tájékoztatások nem terjedtek ki az általános adatvédelmi rendelet 14. cikk (1) bekezdés a), b), d) pontjaiban (az Adatkezelés I tekintetében továbbá a c) pont második fordulatában), (2) bekezdés c), e), f) pontjaiban foglaltakra. Úgyszintén elmaradt az érintettek tájékoztatása az általános adatvédelmi rendelet 15. cikk (1) bekezdés b), e), f), g) pontjaiban foglaltokról, továbbá az I. rendű felperes nem bocsátotta a II-IV. rendű felperesek részére az általános adatvédelmi rendelet 15. cikk (3) bekezdés első mondatában foglaltakat.
- [68] Alapítan az I. rendű felperes azon érvelése, hogy a Forbes honlapján közzétett általános adatkezelési tájékoztatóban szereplő érintetti jogérvényesítési lehetőségek pótolták az általános adatvédelmi rendelet 14-15. cikkeiben foglaltakat. Az általános adatvédelmi rendelet 14. cikk (1) és 15. cikk (1) bekezdései szerint az érintett az adatkezelőtől információkra, illetve visszajelzésre jogosult személyes adatainak kezeléséről, tehát az I. rendű felperes aktív

104.K.701.309/2021/15.

tájékoztatási tevékenységre volt kötelezett a II-IV. rendű felperesek vonatkozásában. Súlytalan az az érvelés – különösen, hogy a tájékoztatókból kimaradt a Forbes honlapján közzétett általános adatkezelési tájékoztató elérhetőségére történő utalás –, hogy az érintettek megnézhatték volna a honlapot. A fenti aktív tájékoztatási kötelezettségét az I. rendű felperes elmulasztotta, ezért az alperes jogszerűen állapította meg az általános adatvédelmi rendelet 1415. cikkeiben foglaltak megsértését. Az I. rendű felperest a II-IV. rendű felperesek jogi képviselővel történő eljárása nem mentesítette az adatkezeléssel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettsége alól. A II-IV. rendű felperesek jogi képviselőjének nincs olyan Ütv.-ben előírt feladata, amely kiváltaná az adatkezelő tájékoztatási kötelezettségét. Az általános adatvédelmi rendelet 14. cikkében foglalt tájékoztatásnak a kezelt személyes adatokról az érintettek egyediesített tájékoztatását kell tartalmaznia, ugyanúgy, mint az általános adatvédelmi rendelet 15. cikk (1) bekezdése szerinti érintetti hozzáférési jogról történő tájékoztatásnak. Az egyediesített tájékoztatásnak éppen az a célja, hogy az érintett a saját személyes adatainak kezeléséről, valamint az azzal kapcsolatos jogairól kapjon konkrét – nem általános formájú és jellegű – tájékoztatást. Egy, az adatkezelő honlapján közzétett általános jellegű tájékoztató nem nyújt egyediesített tájékoztatást arról, hogy az adatkezelő az érintettnek pontosan mely személyes adatait kezeli, mi az adatok forrása, mi az adatkezelés jogalapja, illetve, hogy ezen adatkezelés céljához igazodóan az érintett milyen időtartamú adatkezelésre számíthat. Az érintett éppen ezen egyediesített tájékoztatás alapján tudja az érintetti jogait gyakorolni, igényeit érvényesíteni, ennek alapján tudja eldönteni azt, hogy az adatkezelőtől mely személyes adatainak helyesbítését kell kérnie; illetve amennyiben az adatok korlátozásának vagy törlésének van helye, mely személyes adatai kezelésének korlátozását, illetőleg törlését kezdeményezheti. [69] Ezt követően vizsgálta a bíróság az adatkezelések formáját. A védirati érvelés szerint az I.

rendű felperes azért végzett profilalkotást, mivel a felhasznált excel táblázatokra figyelemmel az adatkezelés bármely részének automatizálása személyes adatok tekintetében egy természetes személy jellemzőinek értékelése céljából megvalósult. Az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 4. pontja alapján a profilalkotás megvalósulásához személyes adatok automatizált kezelésének bármely olyan formája szükséges, amelynek során a személyes adatokat valamely természetes személyhez fűződő bizonyos személyes jellemzők értékelésére, különösen a munkahelyi teljesítményhez, gazdasági helyzetéhez, egészségi állapothoz, személyes preferenciákhoz, érdeklődéshez, megbízhatósághoz, viselkedéshez, tartózkodási helyhez vagy mozgáshoz kapcsolódó jellemzők elemzésére vagy előrejelzésére használják. Az I. rendű felperes érvelése szerint ehhez hiányzik az adatkezelés automatizáltsága. A bíróság a Munkacsoport WP251 számú iránymutatásában foglalt jogértelmezés alapulvételével elsőként az adatkezelések bármely részének automatizáltságát vizsgálta, és megállapította, hogy a vagyonbecslés elvégzéséhez használt, függvényekkel ellátott excel táblák a II-IV. rendű felperesek érdekkörébe tartozó vállalkozások pénzügyi adatait összesítik. A bíróság álláspontja szerint a profilalkotás jogszabályi feltételeihez képest több feltétel hiányzik, mivel egyrészt a jelen információ-technológiai színvonalon számadatoknak excel táblába történő manuális bevitele és matematikai műveletekkel történő összesítése nem tekinthető automatizált adatkezelésnek. Másrészt ezen műveleteket személyes adatokkal lehet végrehajtani, azonban jelen esetben a vállalkozások nyilvános adatait összesítették, és ebből vontak le következtetéseket a vállalkozások, ezáltal a II-IV. rendű felperesek vagyonának összegére. Tehát nem személyes adatok elemzéséből próbálta az I. rendű felperes megállapítani előbb a vállalkozások, majd ebből a II-IV. rendű felperesek vagyonának mértékét, amely utóbbiból levonható következtetés – a leggazdagabbak közé tartozásra – az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 1. pontja alapján már személyes adat. Harmadrészt a II-IV. rendű felperesek vagyonának

104.K.701.309/2021/15.

értékét – saját állításuk szerint – az I. rendű felperes nem tudta pontosan felbecsülni, ezért a vagyoni értékét, mint egy „pillanatfelvétel” csak az I. rendű felperes tájékoztatási tevékenységéhez kapcsolódó véleményét tükrözi, így az érintett természetes személyek képességeinek vagy érdeklődésüknek megfelelő csoportba sorolásukra, várható magatartásuk előrejelzésére nem került sor. Mindezen jogszabályi feltételek hiányában az Adatkezelés¹ és Adatkezelés² nem tekinthető az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 4. pontjában meghatározott profilalkotásnak. Eszerint az I. rendű felperes nem volt köteles a profilalkotásról tájékoztatást nyújtani, mely tény azonban a tájékoztatási kötelezettség egészének elmulasztására nem hatott ki, az általános adatvédelmi rendelet 21. cikk (4) bekezdésének megsértése ettől függetlenül megállapítható; az alperes pedig a bírságkiszabás jogalapja vagy összegszerűsége körében a profilalkotást nem értékelte, így e téves következtetés döntésének jogszerűségét érdemben nem befolyásolta.

[70] Ugyanígy alaptalan az I. rendű felperes arra vonatkozó kereseti érvelése, hogy a közérdekből nyilvános adatok tekintetében nem is értelmezhető az általános adatvédelmi rendelet 21. cikkében megfogalmazott tiltakozáshoz való jog. A Ctv. szerinti közérdekből nyilvános adatok – a [64] bekezdésben foglaltakra tekintettel – nem teremtettek az I. rendű felperes vonatkozásában egyben az adatkezelési jogosultságát megalapozó jogalapot is. Az I. rendű felperes jogosult volt megismerni ezen közérdekből nyilvános adatokat, azonban ezek kezelésére, feldolgozására, elemzésére már csak az általános adatvédelmi rendelet 6. cikkében meghatározott valamely jogalapon vált jogosulttá. Az általános adatvédelmi rendelet szabályaival és céljaival ellentétes azon I. rendű felperesi érvelés, mely szerint a közérdekű tevékenységet végző újságírótól életszerűtlen elvárni az általános adatvédelmi rendelet 21. cikk (4) bekezdésében foglalt tájékoztatást. A bíróság ismételten rámutat arra, hogy az I. rendű felperes sajtótevékenysége kifejezetten lehetővé teszi az általános adatvédelmi rendelet 21. cikk (4) bekezdésében foglalt tájékoztatás teljesítését. Az I. rendű felperes sajtótermékeinek célja, az elérni kívánt olvasói kör, kiadványainak időszaki jellege lehetővé teszi az érintettek pontos és egyediesített tájékoztatását. A bíróság hangsúlyozza, hogy a természetes személy II-IV. rendű felperesek személyes adatainak kezeléséről van szó, amely személyes adatok védelméhez való jog konkurál az I. rendű felperes sajtótevékenységéhez fűződő alkotmányos alapjoggal. Nem lehet egyetlen alkotmányos alapjognak sem olyan értelmet adni, hogy kizárja az I. rendű felperes tájékoztatási kötelezettségét a tiltakozáshoz való joggal összefüggésben. Ezen rendelkezés célja éppen az, hogy az első általános és ideiglenes jellegű érdekmérlegeléshez képest, amelyben az adatkezelő megállapította saját

jogos érdekének elsőbbségét az érintetti jogokkal szemben, lehetősége nyíljon az érintettnek, hogy saját, egyedi körülményeire, az azokhoz kapcsolódó jogaira rámutasson, ezáltal az adatkezelő az érdekmérlegelést egyediesített formában ismételten el tudja végzeni. A második, egyediesített érdekmérlegelés eredményeképpen kell eldöntenie azt, hogy az adatkezelése fenntartható-e, mivel az általános adatvédelmi rendelet 21. cikk (1) bekezdése alapján az adatkezelőt terheli annak bizonyítása, hogy saját kényszerítő erejű jogos érdekei elsőbbséget élveznek az érintett érdekeivel, jogaival és szabadságaival szemben. Amennyiben a megfelelő tájékoztatást az adatkezelő elmulasztja, megakadályozza az érintettet a tiltakozáshoz való jogának megfelelő gyakorlásában. [71] Az alperes az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (2) és (5) bekezdései, valamint az Infotv. 75/A. §-a alapján úgy ítélte meg, hogy a jogsértés következményeként alkalmazandó, annak megfelelő és azzal arányos szankció az adatvédelmi bírság kiszabása. A bíróság összegének meghatározása során figyelembe vette az I. rendű felperes gazdasági teljesítőképességét, számára az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk

104.K.701.309/2021/15.

(5) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározottakat, valamint egyenként és tételesen vizsgálta az általános adatvédelmi rendelet

83. cikk (2) bekezdésében foglalt felsorolásban szereplő körülmények jelen ügyben releváns, illetve irreleváns jellegét, továbbá azokkal kapcsolatban az I. rendű felperes javára vagy terhére értékelhető körülményeket. Alaptalan az I. rendű felperes azon kereseti állítása, hogy a mérlegelés eredményeként a jogsértés súlyával arányban nem álló, okszerűtlen következtetéseken alapuló bírsággal sújtották. Mivel érvelése mind az adatkezelésének megvalósítása során, mind a jogorvoslati eljárásban, mind a peres eljárásban arra irányult, hogy a II-IV. rendű felperesek irányába további feladata, tájékoztatási kötelezettsége nincsen – hiszen eltérő jogalapon volt jogosult a személyes adatok kezelésére, ezért nem is kellett betartania az általános adatvédelmi rendelet alperes által terhére rótt rendelkezéseiben foglaltakat –, alappal állapította meg az alperes, hogy a II-IV. rendű felperesek jogait nem megfelelően vette figyelembe, jogsértése szándékos volt. A bíróság hangsúlyozza, hogy az általános adatvédelmi rendelet szabályai 2018. május 25. napjától Magyarországon is kötelezőek valamennyi adatkezelő számára. Ennélfogva a 2020. második felében bekövetkezett adatkezelésekkel kapcsolatban a jogalkalmazói gyakorlat, valamint a megfelelő alperesi tájékoztató anyagok elkészítésének hiányára, illetve az alperes bárminemű mulasztására hivatkozni nem lehet. A bírságkiszabás körében az alperes által ismertetett „jó gyakorlat” nem releváns a mérlegelés során, mivel ezen körülményt a bírságösszeg meghatározásakor az alperes nem vette figyelembe. Az alperes megfelelően értékelte az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdés k) pontjában foglaltakat az I. rendű felperes terhére, mivel a IIIV. rendű felperesek a sajtótermék megjelenését megelőzően tiltakoztak, érveiket kifejtették, és az I. rendű felperes ennek tudatában jelentette meg a sajtótermékeket. Az üzleti tranzakció, amely jelen esetben az egyes sajtótermékek megjelentetése, nem volt szükségszerű, az I. rendű felperes tudatosan döntött úgy, hogy erre lehetősége van. A sajtótermékek megjelenése előtt elegendő idő állt rendelkezésére annak megfontolására, hogy a II-IV. rendű felperesekre vonatkozó adatokat – tiltakozásuk ellenére – megjelenteti vagy azok megjelentetését mellőzi, így utólag a veszteség elkerülésére történő hivatkozása nem okszerű. Az I. rendű felperes azon okfejtése, hogy a II-IV. rendű felperesek kárt nem szenvedtek, az általános adatvédelmi rendelt [75] preambulumban szereplő kockázatoknak nem voltak kitéve, nem tényszerű, mivel érintetti jogaik sérültek, és érintetti jogaik biztosításához az alperes és a polgári bíróság közreműködésére volt szükség. Az a tény, hogy az I. rendű felperes sem az adatkezelést megelőzően, sem az adatkezelés során, sem az érintettek tiltakozásának kézhezvétele után nem tartotta be maradéktalanul az általános adatvédelmi rendelet határozatban megjelölt rendelkezéseit, alátámasztja azt, hogy az adatvédelmi hatósági eljárásra hatáskörrel rendelkező hatóság közreműködésére, bírság kiszabására szükség volt. Az irányadó ítélkezési gyakorlat alapján valamely jogalany jogszabályoknak megfelelő jogszerű magatartása enyhítő körülményként a bírságösszeg mérlegelése során nem értékelhető, az magából a jogszabályi kötelezettségéből következik. A Forbes honlapján megjelent adatvédelmi tájékoztató az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdésében meghatározott felsorolás szempontjai szerint nem értékelhető. Az adatkezelésekkel megvalósított jogsértés rövid időtartama pedig magából az adatkezelés céljából következik, a nyilvános adatok alapján történő adatkezelés eredményeként megjelent sajtótermékek nyilvánosságra kerülését követően okafogyottá vált az I. rendű felperes adatkezelése. Az előzőekben a bíróság már rámutatott arra, hogy az I. rendű felperes az általános adatvédelmi rendeletben előírt tájékoztatást egyediesített formában nem nyújtotta a II-IV. rendű felperesek részére, ezt egy általános jellegű tájékoztató nem helyettesíthette. Az I. rendű felperes kötelezettsége nem egy jogszabályi rendelkezésekről szóló általános jellegű tájékoztatás megküldése volt, ezért alaptalan azon érvelése, hogy a kötelező

104.K.701.309/2021/15.

tájékoztatások elmulasztását csekély jellegű szabályszegésnek lehet tekinteni. A Kúria általa hivatkozott BH2020.345. számon közzétett egyedi döntése éppen az alperesi mérlegelés jogszerűségét támasztja alá.

[72] A bíróság az I. rendű felperes indítványa alapján az EuB előzetes döntéshozatali eljárását nem kezdeményezte, mivel az általa javasolt kérdés nem az uniós jog valamely rendelkezésének értelmezésére irányult. Az általa megfogalmazott kérdés alapján az EuB-nek előzetes döntéshozatali eljárása során azt kellett volna eldöntenie, hogy létezik-e olyan nemzeti jogszabályi rendelkezés, amely lehetővé teszi a hazai újságíró számára az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés e) pontjában foglalt jogszerűen történő adatkezelést. Ugyanígy indokolatlannak találta a bíróság annak megkérdezését, hogy a sajtó köteles-e betartani az általános adatvédelmi rendelet 12. cikkében, illetve 21. cikk (1) bekezdésében foglaltakat, mivel a 21. cikk (1) bekezdése kifejezetten tartalmazza azt, hogy az egyediesített érdekmérlegelést el kell végezni, attól függetlenül, hogy az adatkezelés a 6. cikk (1) bekezdés e) vagy f) pontján alapul. Olyan jogszabályt, európai uniós jogi rendelkezést pedig az I. rendű felperes nem tudott megjelölni, amely a sajtó tevékenységét általános jelleggel vagy kifejezetten a gazdasági újságírást közérdekű tevékenységnek minősíti. A bíróság – a jelen tényállásra figyelemmel – nem észlelt az EuB előzetes döntéshozatali eljárása során értelmezendő jogszabályi rendelkezést. A bíróság megjegyzi, hogy a sajtó bizonyos funkcióinak ellátásához fűződő jogok és az általános adatvédelmi rendelet előírásai közötti egyensúly megteremtése körében elvileg elképzelhető számos nyitott kérdés, amely az EuB előzetes eljárását igényelné, azonban az I. rendű felperes által kiadott sajtótermékek előállításához szükséges adatkezelési tevékenység és az általános adatvédelmi rendelet előírásai közötti összhang a Charta 11. cikkében foglaltak sérelme nélkül megteremthető.

[73] Ezt követően a bíróság áttért a II-IV. rendű felperések anyagi jogi érvelésének vizsgálatára. A bíróság egyetértett a II-IV. rendű felperések azon állításával, miszerint ők nem közszereplők, ezért az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében és IX. cikk (4) bekezdésében foglalt alapjogaik korlátozása csak szűk körben lehetséges, így feltétlenül vizsgálni szükséges a kezelt személyes adataik jellegét, az adatkezelés célját, szükségességét és arányosságát. A Kúria a Pfv.IV.20.531/2020/4. számú ítéletében elvi élel mondta ki, hogy a magánélet védelmének része a személyes adatok védelméhez való jog, amelyet alapjogként az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése tartalmaz. A Kúria ezen – a szintén nem közszereplő, személyes adatainak kezeléséhez nem hozzájáruló érintett adatainak kezelésével, törlési kérelmével kapcsolatban hozott – ítélete indokolásának [20] és [23] bekezdéseiben megállapította, hogy az információs önrendelkezési jog (a személyes adatok védelméhez való jog) mint alapjog is korlátozható, egyrészt az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján, valamint az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (3) bekezdése szerinti esetekben. Egyben utalt az Alkotmánybíróság 3212/2020. (VI. 19.) AB határozata indokolásának [24], [26], [53] bekezdéseire, melyek szerint elsősorban a célhoz kötöttség követelményének való megfelelést, a személyes adatok nyilvánosságra hozatala és a közérdek meglétének viszonyát kell mérlegelni a szükségesség arányosság tesztjén belül; azt is vizsgálni kell, hogy a véleménynyilvánítás joga más, a felperes magánszféráját kímélő, illetve annak védelmét biztosító, azt nem sértő módon, például a név nélküli (anonimitással) történő tudósítással is elérhető-e egy hír hitelessége, illetve annak megítélése önmagában egy adott személy nevének a nyilvánosságra hozatalával nem feltétlenül megerősíthető. A hitelesség ugyanis csupán akként teszi arányossá a közlést, ha az ennél kevesebbel nem teljesíthető.

104.K.701.309/2021/15.

- [74] A Kúria a Pfv.IV.21.116/2019/10. számú ítéletében leszögezte továbbá, hogy a gazdasági élet azon szereplőinek, akik gazdasági tevékenységük során közpénzt, közvagyonot használnak fel, vagy hasznosítanak, számolniuk kell azzal, hogy ezen tevékenységük kapcsán kritika alanyává válhatnak, amelyet a közszereplőkhöz hasonló mértékben kell eltérniük. A Pfv.IV.20.096/2018/5. számú döntése indokolásának [14] bekezdésében pedig utalt arra: ha az érintett személy nem is minősül közszereplőnek, a gazdasági életben való részvétele, vagyonosodása, a közpénzt és közbeszerzést érintő ügyek kapcsán személye közérdeklődésre tarthat számot, ezért a közügyeket érintő témákban a tūrészi kötelezettségének határai tágabbak, elérik a közszereplőkhöz hasonló mértéket.
- [75] Az alperes az Alkotmánybíróság álláspontjával és az irányadó ítélkezési gyakorlattal összhangban, az Alaptörvénynek megfelelő módon, a perben irányadó tényállásra vonatkoztatva helyesen értelmezte az általános adatvédelmi rendelet és az Mvtv. rendelkezéseit, amikor megállapította, hogy az adatkezelések kizárólag a II-IV. rendű felperesek gazdasági-üzleti életben elért személyes adatainak kezelésére korlátozódtak, családi- és magánéletükkel nem álltak összefüggésben, ilyenre az érintetti joggyakorlás során sem tudtak hivatkozni. Alappal állapította meg, hogy a Ctv., a Vagyontv. és az Infotv. felhívott rendelkezései alapján közérdekből nyilvános személyes adatok és a vagyon, illetve a vállalkozás becsült értékén túl adatkezelés nem történt, az adatkezelés az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés b) - e) pontjaiban foglalt alapelvekkel összhangban a szükséges és arányos értéket nem lépte túl. Elemezte és határozatában rögzítette az I. rendű felperes által „féloldalasan” elvégzett érdekmérlegelés szempontjait és eredményét, és jogszerűen állapította meg az adatkezelés általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontján alapuló jogalapját, valamint azt, hogy ezen adatkezeléshez kapcsolódó jogos érdek elsőbbséget élvez a II-IV. rendű felperesek jogos érdekével szemben. A bíróság hangsúlyozza, hogy a II-IV. rendű felpereseknek az üzleti-gazdasági életben, tehát a közélet egy jelentős szegmensében történő részvétele vagyonszerzési célból történik, amelynek érdekében közpénzeket is felhasználnak. Ezért az ezen vagyon becsült értékének megállapítására irányuló – nyilvános adatokon alapuló – adatkezelés jogalapjának az általános adatvédelmi rendelet [47] preambulum bekezdésében és 6. cikk (1) bekezdés f) pontjában foglaltak szerinti vizsgálata, azaz az Smtv. 10. és 13. §-aiban, a Charta 11. cikkében és az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdéseiben, IX. cikk (4) bekezdésében, az Mvtv. 8. § (2) és 9. § (1)-(3) bekezdéseiben, valamint a Ptk. keresetben hivatkozott rendelkezéseiben foglaltakkal való összevetése egyértelműen az adatkezelés jogszerűségét támasztja alá. A gazdaglistákon szereplő személyek vagyonának és időszakonkénti vagyongyarapódásának az eredete, esetenként a vagyonszerzés jogszerűsége vagy társadalmi-erkölcsi elfogadhatósága folyamatosan közéleti viták tárgya Magyarországon, mely közéleti viták lefolytatását segíti elő az I. rendű felperes tevékenysége. A bíróság rámutat arra, hogy a II-IV. rendű felperesek saját hétköznapijához képest „hétköznapi” életét az adatkezelés semmiféle formában nem érintette, ennek ellenkezőjét a II-IV. rendű felperesek nem tudták alátámasztani. A II-IV. rendű felperesek magánélethez fűződő joga nem sérült, az adatkezelés csak a gazdasági-üzleti tevékenységüket érintette. Az adatkezelések és a sajtótermékekben megjelenített tényadatok negatív értékítéletet nem közvetítenek. A II-IV. rendű felperesek állítása a magyar társadalom gazdagokkal szemben megfogalmazott ellenérzéseiről, negatív viszonyulásáról, a bűnözők érdeklődésének esetleges felkeltéséről nem releváns, nem alátámasztott, és érintetti tiltakozásuk során nem állított felvetés. A II-IV. rendű felperesek keresetében felhozott adatvédelmi biztosítási, EJEK, alkotmánybírósági és hazai ítélkezési gyakorlat – az általános adatvédelmi rendelet szabályainak alkalmazását megelőző –

104.K.701.309/2021/15.

eltérő jogszabályi környezetben született. Jelen perben a felek maguk is aktívan hozzájárultak ahhoz, hogy az általános adatvédelmi rendelet szabályainak megfelelő kiegyensúlyozott, minden szereplő jogos érdekét a szükséges mértékig biztosító új hazai joggyakorlat alakulhasson ki, adott esetben a jogorvoslati eljárások során további irányadó szempontok rögzítésre kerülhessenek. Ráadásul az általános adatvédelmi rendelet jelentette szabályozási környezetben az Európai Unión belül a jogalkalmazásnak azonos szempontok szerint kell az értékelését elvégeznie, a gazdaglistákon szereplés tekintetében az érintettek, valamint a társadalom sajátosan hazai gondolkodásmódja nem lehet releváns.

[76] A bíróság ezt követően vizsgálta a II-IV. rendű felperesek célhoz kötött adatkezelésre vonatkozó rendelkezések megsértésével kapcsolatos kereseti állításait. A bíróság kiemeli, hogy jelen ügyben az adatkezelés jogalapjára az általános adatvédelmi rendelet, nem pedig az Infotv. rendelkezéseit kell alkalmazni, ezért az Infotv. 26. § (2) bekezdésére hivatkozás nem releváns. A bíróság a nyilvános cégs adatok célhoz kötöttségével kapcsolatos érveléssel egyetért ugyan, azonban a II. rendű felperes nevének, a II-IV. rendű felperesek családnevének, a vagyonebecsléshez szükséges cégs adatoknak közérdekből nyilvános jellegét az érdekmérlegelés eredményével összefüggésben vizsgálta, és ennek figyelembevételével az alperes jogszerűen állapította meg a célhoz kötöttség elvének teljesülését (általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés b) pont). Tehát a célhoz kötöttség elve azért nem sérült, mert érdekmérlegeléssel megállapítható volt az adatkezelések jogalapja. Olyan az alperes nem állapított meg, hogy az általa vizsgált adatkezelések a Ctv. preambulumban megfogalmazott célok teljesítése érdekében történtek, vagy a II. rendű felperes, illetve a családi vállalkozás vagyona az állami támogatással közpénzzé vált volna, és ez tette lehetővé a személyes adatok kezelését. A bíróság azzal is egyetért, hogy a magánszemélyek és a tulajdonukban, ügyvezetésük alatt álló vállalkozás vagyona a polgári jog szabályai szerint nem azonos, azonban valamely természetes személy – mint jelen esetben a II. rendű felperes – tulajdonában álló vállalkozás értéke a természetes személy vagyonához hozzátartozik. Ezáltal a vállalkozás értékének meghatározásával a II-IV. rendű felperesek érdekkörébe tartozó családi vállalkozás értéke, ehhez kapcsolódóan a II. rendű felperes vagyonának egyik (legjelentősebb) eleme megállapítható. A II-IV. rendű felperesek keresetében hivatkozott alkotmánybírói, illetve polgári bírósági döntések az Smtv. egyes rendelkezéseinek alkotmányosságát, valamint a Ptk. szerinti (képmáshoz fűződő) személyiségi jogi jogsértés megtörténtét vizsgálták, nem az általános adatvédelmi rendelet rendelkezéseit értelmezték, ezért jelen ügyben meghatározó iránymutatásul nem szolgálhatnak.

[77] A bíróság az előzőekben már vizsgálta az I. rendű felperes érdekmérlegelését, mely szerint az megtörtént, csak nem volt teljeskörűnek és megfelelően dokumentáltnak tekinthető, ezért a [64] - [66] bekezdésekben kifejtetteket nem ismétli. A II-IV. rendű felperesek érvelésével szemben rámutat arra, hogy amennyiben csak a tökéletes és támadhatatlan érdekmérlegelés adna alapot az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti adatkezelésre, akkor ezen rendelkezés kiüresedne. Az érdekmérlegelés jellegénél fogva nem lehet sem hiánytalan, sem végleges. Minden szereplő tud olyan szempontot mondani, amelyet más szereplő nem, vagy szerinte nem megfelelően vett figyelembe, nem megfelelően súlyozott vagy értékelt, esetleg más szemponttal nem megfelelően vetett össze. Ugyanígy maga az időmúlás is kihat az adatkezelés jogszerűségére. Ezért kell az adott érdekmérlegeléseket egy folyamat lépéseinek tekinteni, és elvégezni az adatkezelést megelőzően, valamint az érintetti tiltakozásokban felhozott egyéni szempontokra is figyelemmel. Jelen esetben annak van jelentősége, hogy az I. rendű felperes – tájékoztatásainak tartalmából kitűnően – mindkét adatkezelés során végzett érdekmérlegelést, az Adatkezelés2 kapcsán az érintetteknek nyújtott tájékoztatásában

104.K.701.309/2021/15.

kifejezetten hivatkozott is az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontjában foglalt jogalapra, az alperes azonban az érdekmérlegelés elvégzésének nem megfelelő voltát állapította meg. Tehát nem az alperes által elvégzett érdekmérlegelés alapozta meg az adatkezeléseket, az alperes csak azt vizsgálta, hogy az érdekmérlegelés teljessé tételével lehetne-e az adatkezelést megalapozó jogos érdek elsőbbsége kérdésében másfajta eredményre jutni, ezáltal a II-IV. rendű felperesek állítása nem igazolható.

- [78] A II-IV. rendű felperesek kifogásolták azt is, hogy az alperes nem állapította meg az általános adatvédelmi rendelet 21. cikk (1) bekezdésének megsértését, azaz nem róta az I. rendű felperes terhére az egyediesített érdekmérlegelés elvégzésének hiányát. A bíróság rámutat arra, hogy az általános adatvédelmi rendelet [47] preambulum bekezdésében és 6. cikk (1) bekezdés f) pontjában foglaltak szerint elvégzett előzetes érdekmérlegelés szükségszerűen általános jellegű, az csak az érintettek adatkezelő által előzetesen felismerhető jogos érdekeit tudja számba venni. Az általános adatvédelmi rendelet 21. cikk (1) bekezdésének funkciója, hogy az érintettek saját helyzetükkel kapcsolatos okaikat – a személyes adatkezelés megszüntetése érdekében – az adatkezelő elé tárják, ekkor az adatkezelő az általa korábban nem ismert egyéni szempontok szerinti érdekmérlegelést is el tudja végezni a saját vagy valamely harmadik fél jogos érdekével összevetésben. Az adatkezelő csak akkor tudja az egyediesített érdekmérlegelést elvégezni, ha az érintettek a saját(os) helyzetükkel kapcsolatos okokat a tudomására hozzák. A II-IV. rendű felperesek saját helyzetükkel kapcsolatos indokaikat nem tárták az I. rendű felperes elé, ezért a korábbi általánostól eltérő egyediesített érdekmérlegelés elvégzése objektív okból nem volt lehetséges, így az alperes alappal állapította meg a jogsértés hiányát. Az alperesi álláspont a Kommentár 7.3.1.4. pont A) alpontjában kifejtett jogirodalmi értelmezésnek is megfelel. Európai kitekintésben a Kézikönyv – még az Irányelv 14. cikke alapján megfogalmazott – jogirodalmi értelmezése is hasonló eredményre jutott, mely szerint a sajátos helyzet az érintett konkrét helyzetét jelenti.
- [79] A fent kifejtettek mentén – a II-IV. rendű felperesek érvelésével szemben – az adatkezelés általános adatvédelmi rendelet 18. cikk (1) bekezdés d) pontja szerinti korlátozására azért nem kerülhetett sor, mert az adatkezelés korlátozásának végső időpontját az általános adatvédelmi rendelet 21. cikk (1) bekezdésének megfelelően elvégzett egyediesített érdekmérlegelés eredménye szabja meg. Amennyiben az egyediesített érdekmérlegelés nem végezhető el, az adatkezelés korlátozásának sincs helye. Ugyanezen, hiányos tartalommal megtett tiltakozás előidézte helyzet (valamint a következő bekezdésben ismertetett jogalkotói rendelkezés) zárja ki az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (1) bekezdés c) pontja alkalmazhatóságát, mivel a személyes adatok törlésére csak az egyediesített érdekmérlegelés azon eredménye vezet, mely szerint nincs elsőbbséget élvező jogszerű ok az adatkezelésre.
- [80] Alapítanul kifogásolták a II-IV. rendű felperesek az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (1) bekezdés d) pontjában foglaltak megsértése megállapításának hiányát is. Az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (1) bekezdésében foglaltak alkalmazását az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (3) bekezdés a) pontja – az irányadó polgári jogi ítélkezési gyakorlat szerint nem „örök időkre” – kategorikusan és egyértelműen kizárja. A perbeli esetben a személyes adatok törlésére – mivel a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való jogot, mint adatkezelési célt az I. rendű felperes a hiányos érintetti tájékoztatásában is kifejezetten megjelölte – az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (3) bekezdés a) pontja alapján nem

104.K.701.309/2021/15.

kerülhetett sor. Azt pedig a felek nem vitatták, hogy az adatkezelések a sajtótermékek megjelenését követően megszűntek, az I. rendű felperes a

IIIIV. rendű felperesek személyes adatait törölte.

- [81] Szintén nem sérült az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk d) pontjában rögzített pontosság elve. Egyrészt az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (3) bekezdés a) pontjában megfogalmazott törlési tilalom az általános adatvédelmi rendelet 17. cikk (1) bekezdésében felsorolt valamennyi esetkorre vonatkozik, másrészt a kezelt személyes adatok pontatlanságát az előadásuk alátámasztására köteles II-IV. rendű felperesek nem kívánták bizonyítani. A II. rendű felperes neve, a II-IV. rendű felperesek családi neve, az érdekkörükbe tartozó vállalkozás neve pontos volt. Ezen adatokon túl az adatok pontossága körében különbséget kell tenni a véleményként és a tényként kezelt adatok között. A családi vállalkozás becsült értéke, valamint a II-IV. rendű felperesek vagyonának becsült értéke az egyéb kezelt adatoktól eltérően nem bírhat egy tényadathoz hasonló pontossággal. A sajtótermékekben megjelent becslés, mint megközelítő vagy hozzávetőleges adat, egy újságírói elemzés eredményeképpen megszületett vélemény, amely szükségszerűen pontatlan, amely becsült összegnek a vagyon tényleges összegétől való eltéréseinek mértéke nem állapítható meg. Amennyiben a II-IV. rendű felperesek közlik a vagyon szerintük helyes összegét, a becsült összeg pontatlanságát ez alapján sem lehetne megállapítani, mivel annak hétköznapi jelentésénél fogva nem kell tényszerűnek lennie. A róluk alkotott vélemény nem a II-IV. rendű felperesek személyes adata, a vélemény esetlegesen jogsértő jellegét a Ptk. Harmadik Részében megfogalmazott személyiségi jogok megsértése körében polgári bíróság állapíthatja meg. A vagyonbecslés eredményétől eltérően az ebből levont következtetések – azok a tényállítások, hogy a tárgybéli családi vállalkozás az 50 legnagyobb értékű magyar vállalkozás egyike, vagy hogy a II. rendű felperes az 50 leggazdagabb magyar egyike – már személyes adatok. A cégszámokból előállított adatok, tehát az I. rendű felperes következtetésének helyessége mind a tiltakozás, mind a közigazgatási eljárás során legalább megközelítő vagy nagyságrendi adatok közzétételével cáfolható lett volna, amelyet azonban a IIIIV. rendű felperesek nem tettek meg, a családjuk vagy a II. rendű felperes leggazdagabbak körébe tartozásának téves voltát nem állították. Annak sincs jelentősége, hogy a családi vállalkozás becsült értéke eltér a II. rendű felperes vagyonának becsült értékétől, mivel az I. rendű felperes adatelemzése a II. rendű felperes esetében további vagyonelemeket is értékelt. Tény az is, hogy a III-IV. rendű felperesek a tárgyidőszakban nem voltak a családi vállalkozás tulajdonosai, csak ügyvezetői, azonban az Adatkezelés a családi vállalkozás értékét, nem pedig a teljes család vagyonát becsülte fel, így az adatok pontatlansága nem állapítható meg.
- [82] A vélemény személyes adat jellegének kizártságával összefüggésben a bíróság rámutat arra, hogy a II-IV. rendű felperesek által hivatkozott, az Alkotmánybíróság (3357/2019. (XII. 16.) AB határozataként közzétett) IV/1235/2019. számú AB határozata – az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánítás szabadsága körében vizsgálódva, nem adatvédelmi ügyben – indokolásának [28]-[29] bekezdéseiben kifejtette: azt kell vizsgálni, hogy a közlés tényállításnak vagy értékítéletnek minősül-e. A közügyeket érintő értékítéletek szabad folyása biztosított, hiszen a tényállításokkal szemben az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és nem igazolható. Az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Az értékítéletek és a tényállítások közötti különbségtétel a közügyeket nem érintő vélemények minősítésekor is döntő jelentőségű. E minősítés határozza meg ugyanis az adott véleménnyel szemben megengedhető tolerancia határait. Míg az

104.K.701.309/2021/15.

értékítéletet megjelenítő vélemények nagyobb toleranciát követelnek, addig a tényeket állító, avagy híresztelő kifejezések esetében fokozottabb gondosság követelhető meg.

- [83] Mindezek alapján a bíróság kiemeli, hogy a személyes adatok kezelésével kapcsolatban az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés d) pontjában előírt pontosság követelménye vélemények esetén nem értelmezhető, éppen azért, mert valamely természetes személyről megfogalmazott vélemény nem az adott természetes személy személyes adata. Az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk (1) bekezdés 1. pontjában megfogalmazott „személyes adat” definíció szükségszerűen általános jellegű, azonban az azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó bármely információ nem feleltethető meg az azonosítható természetes személyről mondott véleménynek, illetve valótlan tényállításnak. A kívülálló értékítéletétől függetlenül személyes adatnak tekintendő, a természetes személyre vonatkozó bármely információ kezelése szabályszerűségének vizsgálatára az alperes rendelkezik hatáskörrel, ellenben a természetes személyről mondott vélemény vagy tényállítás esetleges jogsértő voltának megállapítására csak a polgári bíróság jogosult.
- [84] A tárgybeli tényállás nem vonható a személyes adatok gépi feldolgozása egyezmény 3. cikkben megfogalmazott hatálya alá, mivel a személyes adatok automatizált állományai, illetve gépi feldolgozása nem állapítható meg. Az e körben a II-IV. rendű felperesek által hivatkozott alperesi határozatok és elsőfokú bírósági ítélet eltérő jogszabályi rendelkezéseken alapulnak. A Kúria Pfv.20.954/2018/6. számú – az Infotv. és az Irányelv szabályain alapuló – ítélete becslésen alapuló adatkezelést nem érint. Az I. rendű felperes olvasótáborának a II-IV. rendű felperesek által állított megtevesztése pedig a perbeli adatvédelmi ügyben nem értékelhető körülmény.
- [85] A bíróság a II-IV. rendű felperesek előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére vonatkozó indítványát elutasította, mivel az általános adatvédelmi rendelet 12-14. cikkei, valamint 21. cikk (1) bekezdése jelen ügyben releváns értelme egyértelműen megállapítható volt. Ezen rendelkezések, és az általános adatvédelmi rendelet szabályai az újságírás egyes típusai között nem tesznek különbséget, a belőlük fakadó kötelezettségek egyértelműek; a Charta 11. cikke érvényesülésének biztosítását az általános adatvédelmi rendelet 85. cikke a nemzeti jogalkotás körébe utalja, amely nemzeti – és a magyar jogban nem létező – jogszabályok értelmezése nem az EuB hatásköre.
- [86] Mindezekre figyelemmel a bíróság az I. rendű felperes keresetében foglalt okokból a támadott határozat tekintetében jogszabálysértést, míg az II-IV. rendű felperesek keresetében foglalt okokból az ügy érdemére kiható jogszabálysértést nem észlelt, így az I. rendű felperes keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja, a II-IV. rendű felperesek keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) és c) pontjai alapján elutasította.

Záró rész [87] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a pervesztes felpereseket – a Pp. 87. § (1) bekezdése alapján a II-IV. rendű felpereseket egyetemlegesen – az alperes perköltségének megfizetésére, amelyeknek mértékét a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII. 27.) IM rendeletnek megfelelően a keresetenként benyújtott védíratokkal együtt előterjesztett nyomtatványokban felszámított összegek alapján, a Pp. 81. § (1) és (5), valamint 82. § (3) bekezdéseire, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM

104.K.701.309/2021/15.

rendelet) 2. § (1) bekezdésére is figyelemmel állapította meg, és azok összegét az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a jogi képviselő ténylegesen kifejtett tevékenységével arányosan, a felszámított összegek felére mérsékelte – tekintettel az ügy bonyolultságára, a védíratok elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyalások időtartamára.

[88] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § o) pontja alapján illetékmentes.

[89] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2021. június 23.

dr. Antal Regina s. k.
a tanács elnöke

dr. Bendli Attila József s. k.
előadó bíró

dr. Szőke Mária s. k.